

Załącznik
do Uchwały Nr 13/1/10/2024
Senatu Akademii Ekonomiczno-
Humanistycznej w Warszawie
z dnia 1 października 2024 roku

PROGRAM STUDIÓW

FILOLOGIA HISZPAŃSKA

STUDIA I STOPNIA

PROFIL PRAKTYCZNY

Rok akademicki rozpoczęcia cyklu kształcenia: 2024/2025

Data zatwierdzenia przez Dziekana Wydziału:
Data zatwierdzenia przez Prorektora ds. kształcenia:
Data uchwalenia przez Senat Uczelni:

25 września 2024 r.
30 września 2024 r.
1 października 2024 r.

Ogólne informacje i wskaźniki dotyczące programu studiów

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	Licencjat
Liczba semestrów konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	6
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	180
Łączna liczba godzin zajęć	Studia stacjonarne: 2498 godz. Studia niestacjonarne: 1612 godz.
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek w liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie – w przypadku kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny	Językoznawstwo 55% Literaturoznawstwo 17% Nauki o kulturze i religii 28%
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Studia stacjonarne: 95,8 (53,2%) Studia niestacjonarne: 64,0 (35,5%)
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne	92 pkt. ECTS (51%)
Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	6 pkt. ECTS* *w tym zajęcia/grupy zajęć: Podstawy komunikacji społecznej / Wprowadzenie do psychologii (DW); Przedsiębiorczość / Zarządzanie projektami (DW)
Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom lub grupom zajęć do wyboru	78 pkt. ECTS (43,3%)
Wymiar praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk	6 miesięcy 720 godz. 28 pkt. ECTS
Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego – w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich	60 godz.

**Zajęcia przewidziane programem studiów w podziale na moduły kształcenia
wraz z liczbą godzin i punktów ECTS**

L.p.	Nazwa zajęć	ECTS	Liczba godzin zajęć dydaktycznych ogółem	
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Kształcenie ogólne				
1.	BHP*	0	8	8
2.	Umiejętności akademickie	1	15	8
3.	Antropologia / Wprowadzenie do filozofii (DW)	5	30	16
4.	Podstawy komunikacji społecznej / Wprowadzenie do psychologii (DW)	4	30	16
5.	Zajęcia sportowo-rekreacyjne	0	60	-
Razem		10	143	48
2. Kształcenie kierunkowe				
2.1 Praktyczna nauka języka				
6.	Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (leksyka i czytanie)	12	120	64
7.	Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (gramatyka praktyczna)	12	120	64
8.	Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (konwersacje)	8	120	64
9.	Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (pisanie i stylistyka)	13	120	64
10.	Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (sprawności zintegrowane)	6	60	32
11.	Język łaciński: praktyczna nauka i jego współczesne znaczenie dla filologów	3	30	16
12.	Dodatkowy język obcy* (DW)	22	300	160
Razem		76	870	464
2.2. Podstawowe kształcenie filologiczne (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo)				
13.	Wprowadzenie do językoznawstwa	4	30	16
14.	Podstawy komunikacji międzykulturowej	5	60	32
15.	Gramatyka opisowa języka hiszpańskiego	3	30	16
16.	Fonetyka języka hiszpańskiego	6	75	44
17.	Elementy kulturoznawstwa iberyjskiego / Elementy kulturoznawstwa iberoamerykańskiego (DW)	3	30	16
18.	Kulturoznawstwo	3	60	32
19.	Wprowadzenie do literaturoznawstwa	3	30	16
20.	Morfologia i składnia języka hiszpańskiego	3	30	16
21.	Akwizycja języków / Psycholingwistyka (DW)	3	30	16
22.	Literatura hiszpańskiego obszaru językowego	6	60	32
Razem		39	435	236
2.3 Moduł rozszerzający				
23.	Translatoryka / Biznes i turystyka / Edukacja językowa (DW) **	11	120	64
24.	Praktyka zawodowa (DW)	28	720	720
Razem		39	840	784

3. Kształcenie kontekstowe				
25.	Przedsiębiorczość / Zarządzanie projektami (DW)	2	30	16
26.	Warsztat pracy filologa: nowoczesne rozwiązania technologiczne i perspektywy zawodowe	4	60	32
27.	Ochrona własności intelektualnej i społeczna odpowiedzialność biznesu	2	30	16
28.	Metodyka przygotowania projektu	2	30	16
29.	Projekt społeczny	6	60	32
Razem		16	210	112
Ogółem w całym toku studiów		180	2498	1612

DW – zajęcia do wyboru

* Dodatkowy język obcy do wyboru:

- język polski (wybór tego języka możliwy jedynie dla osób, dla których język polski nie jest językiem ojczystym)
- język niemiecki
- język angielski
- język portugalski

(O uruchomieniu realizacji danego języka obcego decyduje liczba zapisanych studentów)

** Moduły rozszerzające (do wyboru)

L.p.	Nazwa zajęć	ECTS	Liczba godzin zajęć dydaktycznych ogółem	
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Translatoryka				
1.	Teoria i techniki przekładu	5	60	32
2.	Narzędzia technologiczne wspierające pracę tłumacza	3	30	16
3.	Tłumaczenia specjalistyczne	3	30	16
4.	Praktyka zawodowa – w zakresie translatoryki	28	720	720
Razem		39	840	784
2. Biznes i turystyka				
1.	Podstawy marketingu i marketing w branży usług turystycznych	5	60	32
2.	Kompetencje menedżerskie	3	30	16
3.	Biznes turystyczny Półwyspu Iberyjskiego i Ameryki Łacińskiej	3	30	16
4.	Praktyka zawodowa – w zakresie biznesu i turystyki	28	720	720
Razem		39	840	784
3. Edukacja językowa				
1.	Psychologia edukacyjna i dydaktyka języków obcych	5	60	32
2.	Aspekty prawne, organizacyjne i metodyczne działalności szkół językowych	3	30	16
3.	E-learning i nauczanie zdalne: nowoczesne technologie w edukacji językowej	3	30	16
4.	Praktyka zawodowa – w zakresie edukacji językowej	28	720	720
Razem		39	840	784

Fakultatywne (nieobowiązkowe) moduły kształcenia ogólnego ***				
Semestr 1				
L.p.	Nazwa zajęć	ECTS	Liczba godzin zajęć dydaktycznych ogółem	
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.	Kulturowe dziedzictwo Europy	3	30	16
2.	Praktyczna nauka języka (leksyka i czytanie)	5	60	32
3.	Praktyczna nauka języka (gramatyka praktyczna)	5	60	32
4.	Praktyczna nauka języka (konwersacje)	5	60	32
5.	Praktyczna nauka języka (pisanie i stylistyka)	5	60	32
6.	Praktyczna nauka języka (umiejętności zintegrowane)	4	30	16
7.	Wprowadzenie do nauk filologicznych	3	30	16
Razem		30	330	176
Semestr 2				
L.p.	Nazwa zajęć	ECTS	Liczba godzin zajęć dydaktycznych ogółem	
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.	Kulturowe dziedzictwo Polski	3	30	16
2.	Praktyczna nauka języka (leksyka i czytanie)	5	60	32
3.	Praktyczna nauka języka (gramatyka praktyczna)	5	60	32
4.	Praktyczna nauka języka (konwersacje)	5	60	32
5.	Praktyczna nauka języka (pisanie i stylistyka)	5	60	32
6.	Praktyczna nauka języka (umiejętności zintegrowane)	4	30	16
7.	Podstawy gramatyki opisowej	3	30	16
Razem		30	330	176

Zajęcia lub grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne

Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin (st. stacjonarne)	Łączna liczba godzin (st. niestacjonarne)	Liczba punktów ECTS
Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (leksyka i czytanie)	Ćwiczenia	120	64	6,4
Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (gramatyka praktyczna)	Ćwiczenia	120	64	7,1
Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (konwersacje)	Ćwiczenia	120	64	5,3
Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (pisanie i stylistyka)	Ćwiczenia	120	64	8,1
Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (sprawności zintegrowane)	Konwersatorium	60	32	3,6
Podstawy komunikacji międzykulturowej	Warsztat	30	16	2,5
Moduł rozszerzający: Translatoryka / Biznes i turystyka / Edukacja językowa (DW)	wykład, ćwiczenia, warsztat, laboratorium, konwersatorium	120	64	11
Praktyka zawodowa	Praktyka zawodowa	720	720	28
Kulturoznawstwo	Warsztat	30	16	1,5
Przedsiębiorczość / Zarządzanie projektami (DW)	Warsztat	30	16	3
Warsztat pracy filologa: nowoczesne rozwiązania technologiczne i perspektywy zawodowe	Laboratorium, warsztat	60	32	4
Ochrona własności intelektualnej i społeczna odpowiedzialność biznesu	Warsztat	30	16	2
Literatura hiszpańskiego obszaru językowego (II)	Warsztat	30	16	2
Metodyka przygotowania projektu	Konwersatorium	30	16	2
Projekt społeczny	Konwersatorium	60	32	6
Razem		1680	1232	92

Zajęcia lub grupy zajęć do wyboru

Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin (studia stacjonarne)	Łączna liczba godzin (studia niestacjonarne)	Liczba punktów ECTS
Wprowadzenie do psychologii / Podstawy komunikacji społecznej	wykład	30	16	4
Antropologia / Wprowadzenie do filozofii	wykład	30	16	5
Dodatkowy język obcy (polski, niemiecki, angielski, portugalski)	lektorat	300	160	22
Elementy kulturoznawstwa iberyjskiego/ Elementy kulturoznawstwa iberoamerykańskiego	konwersatorium	30	16	3
Akwizycja języków / Psycholingwistyka	wykład	30	16	3
Moduł rozszerzający: Translatoryka / Biznes i turystyka / Edukacja językowa	wykład, ćwiczenia, warsztat, laboratorium, konwersatorium	120	64	11
Praktyka zawodowa	Praktyka	720	720	28
Przedsiębiorczość / Zarządzanie projektami	warsztat	30	16	2
Razem		1290	1024	78

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Efekty uczenia się uwzględniają uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (*Dz. U. z 2016 r., poz. 64 i 1010*) oraz charakterystyki drugiego stopnia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Absolwent **studiów pierwszego stopnia** na kierunku **filologia hiszpańska** uzyskuje kwalifikację pełną na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Kategoria charakterystyk i efektów uczenia się	Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Po ukończeniu studiów na kierunku FILOLOGIA HISZPAŃSKA absolwent:	Odniesienie do	
			uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia PRK	charakterystyki drugiego stopnia PRK
W ZAKRESIE WIEDZY				
WIEDZA - zakres i głębina	FH_WG01	Posiada zaawansowaną wiedzę na temat podstaw dyscyplin filologicznych, ich powiązań z innymi dyscyplinami oraz różnymi dziedzinami praktyki.	P6U_W	P6S_WG
	FH_WG02	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie strukturę języka hiszpańskiego na poziomach: leksykalnym, fonetycznym, morfologicznym i syntaktycznym.	P6U_W	P6S_WG
	FH_WG03	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie gramatykę oraz leksykę wybranego dodatkowego języka obcego, posiada wiedzę na temat realioznawczych elementów kultury kraju/-ów obszaru dodatkowego języka obcego; rozumie możliwości wykorzystania tej wiedzy w praktyce zawodowej.	P6U_W	P6S_WG
	FH_WG04	W stopniu zaawansowanym zna terminologię, teorie i metodologię językoznawstwa oraz możliwości praktycznych zastosowań tej wiedzy w działalności zawodowej filologa hiszpańskiego.	P6U_W	P6S_WG
	FH_WG05	Zna w stopniu zaawansowanym terminologię, teorie i metodologię literaturoznawstwa oraz możliwości praktycznych zastosowań tej wiedzy w działalności zawodowej filologa hiszpańskiego.	P6U_W	P6S_WG
	FH_WG06	Posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu literatury hiszpańskojęzycznej oraz zna możliwości jej praktycznego wykorzystania w działalności zawodowej filologa hiszpańskiego.	P6U_W	P6S_WG
	FH_WG07	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie współczesną problematykę międzykulturowości oraz problematykę społeczno-kulturową krajów hiszpańskiego obszaru językowego oraz jej oddziaływanie międzynarodowe.	P6U_W	P6S_WG
	FH_WG08	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie teorie kulturoznawcze oraz ich znaczenie aplikacyjne dla opisu problematyki międzykulturowości, współczesnej i historycznej sytuacji społeczno-kulturowej Półwyspu Iberyjskiego oraz Iberoameryki oraz możliwości wykorzystania tej wiedzy w praktycznej działalności zawodowej.	P6U_W	P6S_WG
	FH_WG09	Posiada zaawansowaną wiedzę na temat współczesnych sposobów realizacji działalności zawodowej filologa hiszpańskiego, w szczególności zna metodę pracy projektowej oraz nowoczesne rozwiązania technologiczne wykorzystywane w pracy filologa hiszpańskiego.	P6U_W	P6S_WG

	FH_WG10	Posiada zaawansowaną wiedzę z wybranego specjalistycznego obszaru praktycznych zastosowań wiedzy filologicznej i kompetencji językowych (translatoryka, biznes i turystyka lub edukacja językowa).	P6U_W	P6S_WG
	FH_WG11	Zna możliwości praktycznego zastosowania umiejętności językowych, wiedzy językoznawczej, literaturoznawczej i kulturoznawczej w wybranym specjalistycznym obszarze działalności zawodowej filologa hiszpańskiego (translatoryce, biznesie i turystyce lub edukacji językowej).	P6U_W	P6S_WG
WIEDZA - kontekst	FH_WK01	Zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, w tym najważniejsze współczesne wyzwania krajów hiszpańskiego obszaru językowego oraz rolę nauk humanistycznych w ich opisie, wyjaśnianiu i rozwiązywaniu.	P6U_W	P6S_WK
	FH_WK02	Rozumie znaczenie wiedzy humanistycznej i zaawansowanych kompetencji językowych dla funkcjonowania jednostek i grup społecznych we współczesnych realiach społeczno-gospodarczo-kulturowych.	P6U_W	P6S_WK
	FH_WK03	Zna podstawowe współczesne uwarunkowania (technologiczne, biznesowe, prawne, organizacyjne, psychologiczne, etyczne) działalności w tzw. wolnych zawodach, w tym w zawodzie filologa hiszpańskiego.	P6U_W	P6S_WK
	FH_WK04	Zna szczegółowo praktyczne uwarunkowania i kontekst pracy filologa hiszpańskiego w wybranym specjalistycznym obszarze działalności (translatoryka, biznes i turystyka lub edukacja językowa).	P6U_W	P6S_WK
	FH_WK05	Zna zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego oraz rozumie istotę i znaczenie społecznej odpowiedzialności biznesu.	P6U_W	P6S_WK
	FH_WK06	Zna specyfikę przedsiębiorczości oraz możliwości praktycznej jej realizacji w wybranym obszarze działalności zawodowej filologa hiszpańskiego (translatoryka, biznes i turystyka lub edukacja językowa).	P6U_W	P6S_WK
	W ZAKRESIE UMIEJĘTNOŚCI			
UMIEJĘTNOŚCI – wykorzystanie wiedzy	FH_UW01	Potrafi poprawnie definiować i analizować różne zjawiska językowe z wykorzystaniem terminologii i metodologii językoznawczej.	P6U_U	P6S_UW
	FH_UW02	Potrafi przeprowadzić analizę tekstu literackiego z użyciem terminologii literaturoznawczej.	P6U_U	P6S_UW
	FH_UW03	Potrafi dokonać poprawnej analizy i interpretacji zjawisk społecznych i wytworów kultury wykorzystując do tego metody i narzędzia dyscyplin filologicznych.	P6U_U	P6S_UW
	FH_UW04	Potrafi identyfikować czynniki wpływające na akwizycję języka obcego i posługiwanie się nim oraz wykorzystywać tę wiedzę do wspomagania procesu nauki własnej oraz innych.	P6U_U	P6S_UW
	FH_UW05	Potrafi twórczo wykorzystywać kompetencje filologiczne w wybranym specjalistycznym obszarze działalności zawodowej (translatoryce, biznesie i turystyce lub edukacji językowej).	P6U_U	P6S_UW
	FH_UW06	Potrafi zaplanować i zrealizować projekt społeczny o tematyce filologicznej lub interdyscyplinarnej.	P6U_U	P6S_UW
UMIEJĘTNOŚCI				

OŚCI – komunikowanie się	FH_UK01	Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę językoznawczą, literaturoznawczą i kulturoznawczą do formułowania i argumentowania swojego stanowiska w dyskusji/debacie, w szczególności w odniesieniu do problematyki krajów hiszpańskiego obszaru językowego.	P6U_U	P6S_UK
	FH_UK02	Potrafi biegle posługiwać się językiem hiszpańskim w zakresie zintegrowanych kompetencji mówienia, czytania, rozumienia i pisania na poziomie C1 zgodnie z wymaganiami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P6U_U	P6S_UK
	FH_UK03	Potrafi komunikować się w mowie i w piśmie posługując się wybranym dodatkowym językiem obcym na poziomie co najmniej B2.	P6U_U	P6S_UK
	FH_UK04	Potrafi swobodnie komunikować się formułując wypowiedzi pisemne i ustne w języku hiszpańskim stosując zaawansowane słownictwo i specjalistyczną terminologię z wybranego obszaru działalności zawodowej (translatoryka, biznes i turystyka lub edukacja językowa).	P6U_U	P6S_UK
	FH_UK05	Potrafi odpowiednio dobrać źródła informacji i właściwie wykorzystać metody i narzędzia, w tym nowoczesne rozwiązania technologiczne, na potrzeby porozumiewania się i praktycznego wykonywania pracy filologa.	P6U_U	P6S_UK
UMIEJĘTN OŚCI – organizacja pracy	FH_UO01	Potrafi planować i organizować pracę indywidualną i w zespole realizując zadania zawodowe, w tym o charakterze projektowym.	P6U_U	P6S_UO
	FH_UO02	Potrafi efektywnie komunikować się i współpracować z innymi osobami realizując zadania zawodowe wymagające współdziałania, w tym w otoczeniu społecznym zróżnicowanym językowo i kulturowo.	P6U_U	P6S_UO
UMIEJĘTN OŚCI – uczenie się	FH_UU01	Potrafi samodzielnie zaplanować i realizować własny rozwój osobisty i zawodowy poprzez ciągłe uczenie się i pogłębianie posiadanych kompetencji filologicznych, a także stymulować innych do takiego rozwoju.	P6U_U	P6S_UU
W ZAKRESIE KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH				
KOMPETE NCJE – oceny – krytyczne podejście	FH_KK01	Jest gotowy do krytycznej oceny posiadanej przez siebie wiedzy filologicznej i niefilologicznej oraz swoich umiejętności językowych.	P6U_K	P6S_KK
	FH_KK02	Ma świadomość swoich ograniczeń i granic swoich kompetencji; jest gotowy do weryfikowania swojej wiedzy w sytuacjach niepewności oraz korzystania z pomocy innych ekspertów przy wykonywaniu zadań wykraczających poza jego kompetencje.	P6U_K	P6S_KK
	FH_KK03	Uznaje znaczenie wiedzy o charakterze naukowym (filologicznej i niefilologicznej) w rozwiązywaniu problemów i realizacji zadań o charakterze praktycznym występujących w różnych obszarach działalności zawodowej filologa hiszpańskiego.	P6U_K	P6S_KK
KOMPETE				

NCJE - odpowiedzialność	FH_KO01	Docenia znaczenie nauk filologicznych oraz znajomości języków obcych dla humanizowania postępu cywilizacyjnego, przełamywania barier, uprzedzeń i stereotypów kulturowych oraz dążenia do pokojowego współistnienia różnych grup społecznych; dostrzega swoją rolę i możliwość oddziaływania w tych procesach.	P6U_K	P6S_KO
	FH_KO02	Jest gotów do inicjowania działalności i realizacji projektów na rzecz interesu publicznego, zwłaszcza w sferze szerzenia kultury językowej, wzmacniania motywacji do uczenia się języków obcych i szeroko rozumianej działalności humanizującej.	P6U_K	P6S_KO
	FH_KO03	Jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, w szczególności do wykonywania tzw. wolnego zawodu; jest przygotowany do założenia i prowadzenia działalności gospodarczej lub organizacji związanej z zastosowaniami praktycznymi kompetencji językowych i wiedzy filologicznej lub interdyscyplinarnej.	P6U_K	P6S_KO
KOMPETE NCJE – rola zawodowa				
	FH_KR01	Zdaje sobie sprawę z odpowiedzialności zawodowej filologa hiszpańskiego związanej z misją upowszechniania wartości takich jak tolerancja, szacunek dla odmienności językowych i kulturowych, budowanie więzi między różnymi grupami społecznymi.	P6U_K	P6S_KR
	FH_KR02	Jest wrażliwy na niekorzystne zjawiska społeczne przejawiające się w postaci dyskryminacji, szkodliwych stereotypów, uprzedzeń społecznych, w szczególności wynikających z różnic międzykulturowych; rozumie potrzebę podejmowania działań na rzecz ich korygowania.	P6U_K	P6S_KR
	FH_KR03	Ujawnia wrażliwość na zasady i standardy etyki obowiązujące go przy wykonywaniu swoich czynności zawodowych; jest gotów do kierowania się nimi w sytuacjach powstawania dylematów etyczno-zawodowych w trosce o dobro innych i etos swojego zawodu.	P6U_K	P6S_KR

Objaśnienia oznaczeń:

FH	- kierunek studiów: „Filologia hiszpańska”
WG	- kategoria efektów uczenia się: „wiedza” – „zakres i głębina”
WK	- kategoria efektów uczenia się: „wiedza” – „kontekst”
UK	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „komunikowanie się”
UO	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „organizacja pracy”
UU	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „uczenie się”
UW	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „wykorzystanie wiedzy”
KK	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „krytyczne podejście”
KO	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „odpowiedzialność”
KR	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „rola zawodowa”
01 i kolejne	- numery efektów uczenia się

Zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów oraz liczby punktów ECTS

1. KSZTAŁCENIE OGÓLNE		
Kierunkowe efekty uczenia się	BHP	ECTS: 0
FH_WG01 FH_WK03 FH_UK05 FH_KR03	Definicja i istota bezpieczeństwa i higieny pracy. Podstawowe akty prawne z zakresu BHP (Kodeks Pracy, Rozporządzenie w sprawie BHP na uczelniach, Ustawa o Ochronie Przeciwożarowej, Rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów BHP, Rozporządzenie w sprawie szkolenia z zakresu BHP, Rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie). Instytucje pełniące nadzór nad przestrzeganiem przepisów BHP. Obowiązki i uprawnienia Rektora w zakresie przestrzegania zasad BHP na uczelni. Ogólne zasady BHP obowiązujące na terenie uczelni. Ogólne zasady dotyczące budynków, pomieszczeń, maszyn i urządzeń oraz wymagania, jakie powinny spełniać. Zasady wyposażenia budynków/pomieszczeń w sprzęt gaśniczy, apteczki. Zasady poruszania się w ciągach komunikacyjnych. Definicja czynników szkodliwych oraz działania optymalizujące działania czynników. Zagrożenia wypadkowe, rodzaje wypadków. Przyczyny wypadków. Podstawowe zasady ochrony przeciwpożarowej. Akty prawne w zakresie PPOŻ. Zapobieganie zagrożeniom pożarowym. Zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia pożaru. Zasady posługiwania się sprzętem gaśniczym. Rodzaje gaśnic. Procedury ewakuacyjne. Stosowane znaki ewakuacji. Znaki bezpieczeństwa stosowane w ochronie przeciwpożarowej. Postępowanie w razie wypadku. Przepisy regulujące obowiązek udzielenia pierwszej pomocy poszkodowanemu. Podstawowe zabiegi resuscytacyjne. Pozycja boczna ustalona. Opatrywanie zranień, złamań, zwichnięć, oparzeń. Postępowanie w przypadku porażenia prądem elektrycznym. Postępowanie w przypadku zatruc.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Umiejętności akademickie	ECTS: 1
FH_WG01 FH_WK02 FH_WK05 FH_UK05 FH_UO02 FH_UU01 FH_KR03	System edukacji w Polsce, funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce. Charakterystyka uczelni, struktura i pracownicy. Omówienie statutu uczelni oraz regulaminu studiów. Sposoby pozyskiwania informacji oraz komunikowania się na uczelni (w tym sporządzanie podstawowych pism, e-maili), zachowanie się na uczelni. Przygotowanie referatu, prezentacji, projektu, kazusu, eseju, pracy projektowej lub dyplomowej, w tym wyjaśnienie różnicy pomiędzy cytowaniem a bezprawnym wykorzystaniem cudzego tekstu. Dbałość o prawa autorskie i prawa pokrewne.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy komunikacji społecznej	ECTS: 4
FH_WG01 FH_WG07 FH_WK01 FH_UO02 FH_KK02 FH_KR01	Czym jest komunikacja społeczna - teorie i podejścia w nauce o komunikacji. Komunikacja międzykulturowa - wpływ kultury na spostrzeganie rzeczywistości społecznej i sposoby komunikowania się. Komunikacja niewerbalna. Rodzaje i sposoby obrony przed wpływem społecznym. Metody manipulacji w komunikacji społecznej. Komunikacja w kryzysie i zachowania pomocowe. Reklama i komunikacja marketingowa. Wiedza o świecie społecznym i jej związek z komunikacją. Praktyczne zastosowania wiedzy o komunikacji: prowadzenie mediów społecznościowych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Antropologia	ECTS: 5
FH_WG01 FH_WG07 FH_WK01 FH_UO02 FH_KR01 FH_KK02	Antropologia kultury jako dyscyplina naukowa, główne szkoły i teorie antropologiczne, metoda badań terenowych, podstawowe kategorie - mit, czas, przestrzeń, symbol, rytuał, obcość. Instytucje kultury, muzea etnograficzne, ich historia, ewolucja oraz współczesność. Zarys historyczny antropologii kulturowej i etnografii, historia dyscypliny w Europie i Polsce, historia i rola muzealnictwa etnograficznego w Polsce. Podstawowe kategorie antropologiczne (kultura, waloryzacja czasu, przestrzeni, znak, symbol, rytuał), społeczne i jednostkowe wymiary kultury, zestratyfikowanie kultury polskiej, podstawowe regiony etnograficzne w Polsce, stroje w głównych obszarach regionalnych, związki antropologii i zarządzania, kultury organizacyjnej, zarządzania międzykulturowego.	

Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do filozofii	ECTS: 5
FH_WG01 FH_WK01 FH_WK02 FH_UK01 FH_UK05 FH_UU01 FH_KK01 FH_KK02	<p>Filozofia jako refleksja i wiedza o świecie. Struktura filozofii. Metoda filozofii. Cele filozofii. Gatunki wiedzy ludzkiej. Filozofia a nauka. Spory o naturę rzeczywistości (pytanie o arche, spór o substancje: monizm, dualizm, pluralizm, spór o istnienie świata: realizm - idealizm). Wielkie systemy ontologiczno-metafizyczne (Platona, Arystotelesa, św. Augustyna, św. Tomasza, Kartezjusza, Kanta, Hegla). Spór o źródła poznania: racjonalizm genetyczny (natywizm), empiryzm genetyczny, racjonalizm-irracjonalizm. Spór o metodę poznania (aprioryzm, aposterioryzm). Spór o przedmiot (granice) poznania (realizm, sceptycyzm, agnostycyzm). Wybrane koncepcje prawdy: klasyczna (arystotelesowska) koncepcja prawdy, nieklasyczne teorie prawdy. Problem absolutności i względności prawdy. Antropologia filozoficzna: problem psychofizyczny, dualizm antropologiczny (Platon, Kartezjusz), hylemorfizm Arystotelesa, chrześcijańskie koncepcje człowieka, egzystencjalistyczna wizja człowieka). Podstawowe nurty współczesnej filozofii (pozytywizm i neopozytywizm, egzystencjalizm, filozofia dialogu, personalizm, pragmatyzm i postmodernizm). Fundamentalne pytania filozofii wartości (spór o istnienie wartości, ład aksjologiczny, poznanie wartości). Kierunki i szkoły w etyce. Etyka opisowa i etyka normatywna. Zagadnienia sensu i celu życia. Filozofia społeczna. Podstawowe wartości społeczne: sprawiedliwość, równość, wolność. Wizje dobrego państwa. Wybrane zagadnienia estetyki (piękno jako idea, subiektywizacja i indywidualizacja piękna w świetle krytyki smaku, doświadczenie estetyczne, piękno natury). Filozofia języka (język jako medium i jako przedmiot poznania, natura znaczenia, użycie języka, rozumienie języka, relacja między językiem a rzeczywistością). Spór o uniwersalia. Tłumaczenie i interpretacja. Poznanie a rozumienie.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do psychologii	ECTS: 4
FH_WG01 FH_WK01 FH_WK03 FH_UO02 FH_UU01 FH_KK02 FH_KK03 FH_KR02	<p>Wprowadzenie do nauki psychologii (główne szkoły i kierunki oraz ich porównanie). Psychologia jako dyscyplina naukowa - jej przedmiot, metody i cele. Etapy rozwoju psychicznego człowieka. Procesy spostrzegania. Procesy uwagi. Proces uczenia się i zapamiętywania. Myślenie i inteligencja. Emocje i motywacja. Język i komunikowanie się. Różnice indywidualne, temperament i osobowość. Jednostka wobec społeczności. Zaburzenia zachowania. Psychologia jako dziedzina praktyki - praktyczne zastosowania psychologii w różnych obszarach życia. Procesy poznawcze: wrażenia, percepcja, uwaga. Procesy poznawcze: pamięć, myślenie, uczenie. Emocje: typologie, funkcje, znaczenie dla życia człowieka. Motywacja: rodzaje, funkcje, znaczenie dla życia człowieka. Osobowość - teoria Wielkiej Piątki, pomiar osobowości oraz znaczenie w wyjaśnianiu zachowań człowieka. Mechanizmy wpływu społecznego: przykłady eksperymentów społecznych i możliwych zastosowań wyników tych eksperymentów. Społeczne mechanizmy agresji, stereotypizacji, wykluczenia społecznego i sposoby przeciwdziałania im. Etyczne aspekty psychologii.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zajęcia sportowo-rekreacyjne	ECTS: 0
FH_WG01 FH_UU01 FH_KK01	<p>Zasady bezpiecznego uczestnictwa w zajęciach sportowo-rekreacyjnych. Trening zdrowotny. Formy aktywności ruchowej przy muzyce - aerobik, TBC, joga. Ćwiczenia kształtujące sylwetkę z wykorzystaniem sprzętu fitness. Zespołowe gry sportowe - piłka nożna. Zajęcia aerobowe. Rodzaje zajęć aerobowych. Trening aerobowy i jego funkcje. Nauka i demonstracja techniki ćwiczeń. Zespołowe gry sportowe - piłka siatkowa. Tenis stołowy - nauka i doskonalenie wykonania podstawowych elementów technicznych. Elementy tańca towarzyskiego. Samba, cha-cha, rumba, salsa, jive, disco samba, rock'n'roll, walc angielski, tango, walc wiedeński, slow fox i quickstep. Zajęcia korekcyjno- kompensacyjne wsparte ćwiczeniami relaksacyjnymi. Zespołowe gry sportowe – koszykówka. Zespołowe gry sportowe - piłka ręczna. Badminton - nauka i doskonalenie podstawowych elementów technicznych. Futsal - nauka i doskonalenie techniki gry. Kształtowanie sprawności ruchowej oraz umiejętności technicznych przez gry i ćwiczenia ogólnorozwojowe.</p>	

2. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
2.1. PRAKTYCZNA NAUKA JĘZYKA

Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (leksyka i czytanie)	ECTS: 12
FH_WG02 FH_WK02 FH_UK02 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK03 FH_KO01 FH_KR01	<p>Część I Znaczenie doboru tekstów i zadań leksykalnych dla efektywnej nauki języka hiszpańskiego. Wartościotwórcza i wychowawcza funkcja tekstu wykorzystywanego w nauce języka obcego – dyskusja. Tradycyjne zasoby wykorzystywane w nauce leksyki hiszpańskiej. Przegląd i krytyczna ocena ich wartości. Ćwiczenia w ich wyszukiwaniu i posługiwaniu się nimi. Zasoby internetowe przeznaczone do nauki leksyki hiszpańskiego. Przegląd i krytyczna ocena ich wartości. Ćwiczenia w ich wyszukiwaniu i posługiwaniu się nimi. Ćwiczenia praktyczne symulujące wykorzystanie tych zasobów w pracy lektora języka hiszpańskiego. Czytanie ze zrozumieniem – podstawowe techniki wyszukiwania informacji cz. 1. Słownictwo dotyczące biznesu i komunikacji w kontekście zawodowym. Słownictwo specjalistyczne związane z edukacją, akwizycją i nauczaniem języka obcego. Czytanie i analiza artykułów hiszpańskojęzycznych z prasy codziennej. Słownictwo w codziennej komunikacji: turystyka, podróże i hobby. Wyszukiwanie tekstów hiszpańskojęzycznych o przydatności dydaktycznej w nauczaniu języka hiszpańskiego na różnych poziomach nauczania i odpowiednich dla różnych grup uczących się. Analiza wartości dydaktycznej różnych tekstów wykorzystywanych do nauczania języka hiszpańskiego. Przegląd różnych podręczników wykorzystywanych w pracy lektora języka hiszpańskiego. Samodzielna kompozycja tekstów i związanych z nimi zadań leksykalnych mogących służyć jako materiały dydaktyczne w pracy lektora języka hiszpańskiego.</p> <p>Część II Elementy metodyki zajęć z zakresu nauczania leksyki hiszpańskiej. Przykłady i analiza różnorodnych aktywności i zadań edukacyjnych z zakresu nauczania leksyki hiszpańskiej. Dobór zadań leksykalnych. Czytanie ze zrozumieniem – techniki wyszukiwania informacji w różnorodnych tekstach użytkowych - cz. 2. Czytanie tekstów z prasy hiszpańskiej. Różne style języka prasy. Analiza pod kątem wykorzystania w nauczaniu leksyki hiszpańskiej. Słownictwo dotyczące szkoły, nauki i oświaty: wyposażenie klasy, egzaminy, aktywności szkolne, ludzie w szkole, przybory i przedmioty szkolne, typy szkół, organizacja roku szkolnego w krajach hiszpańskiego obszaru językowego, zdawanie egzaminów, życie szkolne. Słownictwo dotyczące kultury: sztuka, kino, kino hiszpańskiego obszaru językowego, muzyka, hiszpańscy wokaliści, trendy muzyczne, koncert, epoki w kulturze, style architektoniczne, formy grzesnościowe, książka, radio, telewizja, religia i święta, teatr. Słownictwo związane ze zdrowiem: stan zdrowia, lekarze i specjalności medyczne, dentysta, szpital i jego wyposażenie, badania zdrowotne, farmacja, leki i leczenie, zabiegi operacje, choroby i ich objawy, nalogi, troska o zdrowie i zdrowy styl życia. Kolokacje i idiomy – cz. 1. Ćwiczenia w użyciu. Typowe błędy. Ćwiczenia w korzystaniu z internetowych korpusów języka hiszpańskiego. Przeprowadzenie przygotowanych przez studentów leksykalnych zadań edukacyjnych w warunkach symulowanych o różnej specyfice osób uczących się. Omówienie merytoryczne i metodyczne.</p> <p>Część III Słownictwo specjalistyczne dotyczące tematyki państwa i społeczeństwa, polityki społecznej i bezpieczeństwa społecznego, polityki ludnościowej i demograficznej, polityki społecznej wobec osób z niepełnoprawnościami, a także polityki dotyczącej imigrantów i uchodźców. Doskonalenie czytania ze zrozumieniem – zadania praktyczne z wykorzystaniem pytań zamkniętych typu multiple choice. Doskonalenie słuchania ze zrozumieniem (słuchania i myślenia) w ćwiczeniach mających na celu podwyższenie kompetencji tłumaczeniowych. Nauka korzystania z internetowych narzędzi służących do analizy leksykalnej, a także nauczanie poprzez praktykę treningu symultanicznego (aktywne słuchanie i analiza tekstów, zrozumienie tekstów – kognitywnie oraz lingwistycznie). Techniki wyszukiwania i analizowania informacji zawartych w tekstach specjalistycznych z obszarów wybranych przez studentów. Tworzenie własnych glosariuszy z wybranego przez studenta specjalistycznego obszaru dla celów tłumaczeniowych. Ćwiczenia w wykorzystaniu stworzonych przez studentów glosariuszy podczas próbek tłumaczeń tekstów specjalistycznych z wybranego obszaru. Analiza mocnych i słabych stron wykonanych próbek tłumaczeń.</p> <p>Część IV Kolokacje i wyrażenia idiomatyczne w codziennej komunikacji. Doskonalenie umiejętności czytania – czytanie fragmentów tekstów hiszpańskojęzycznej literatury pięknej. Leksyka: świat przyrody ożywionej – rośliny, zwierzęta. Świat przyrody nieożywionej – środowisko naturalne, środowisko zmienione przez człowieka. Ochrona środowiska. Walory przyrodnicze Półwyspu Iberyjskiego i Iberoameryki – na podstawie fragmentów tekstów literackich. Walory przyrodnicze Półwyspu Iberyjskiego i Iberoameryki – na podstawie przewodników turystycznych. Próbkę tłumaczeń. Dokonywanie próbek tłumaczeń pisemnych fragmentów tekstów literackich zawierających opisy przyrody. Leksyka: klimat, pogoda, pory roku, kataklizmy naturalne, katastrofy wywołane przez człowieka. Próbkę tłumaczeń prognozy</p>	

	<p>pogody – symulacja. Doskonaleni czytania ze zrozumieniem – zadania praktyczne z wykorzystaniem pytań otwartych. Nowela – czytanie i analiza leksykalna wybranych nowel. Próbkę tłumaczeń pisemnych. Leksyka: geografia, wyspy, jeziora, morza, państwa, kontynenty, oceny. Powieść – czytanie i analiza leksykalna fragmentów wybranych powieści hiszpańskojęzycznych. Próbkę tłumaczeń pisemnych. Leksyka – archaizmy. Analiza archaizmów w wybranych klasycznych tekstach literackich. Próbkę tłumaczeń pisemnych. Poezja – czytanie i analiza leksykalna wybranych utworów poezji hiszpańskiej. Próbkę tłumaczeń. Leksyka: idiomy hiszpańskie – identyfikowanie idiomów w tekstach użytkowych, materiałach audiowizualnych z TV oraz Internetu. Próbkę tłumaczeń tekstów z wyrażeniami idiomatycznymi. Leksyka: kolokwializmy, przykłady użycia, zasady przekładu.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (gramatyka praktyczna)	ECTS: 12
FH_WG02 FH_WG11 FH_UK02 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK03 FH_KO01 FH_KO03	<p>Część I Elementy metodyki nauczania i uczenia się gramatyki hiszpańskiej – cz. 1. Przegląd i ocena wartości dydaktycznej zasobów edukacyjnych wykorzystywanych w nauczaniu gramatyki hiszpańskiej na różnych poziomach nauczania. Źródła internetowe i aplikacje wspomagające nauczanie gramatyki hiszpańskiej. Rzeczowniki (<i>los sustantivos</i>): rodzaj męski i żeński rzeczownika w języku hiszpańskim, zasada zgodności rodzaju, rzeczowniki zmieniające znaczenie w zależności od rodzaju, tworzenie rodzaju żeńskiego rzeczownika, rodzaj nijaki, tworzenie liczby mnogiej rzeczownika, zgodność rzeczowników pod względem liczby. Rodzajniki określone i nieokreślone (<i>artículos definidos e indefinidos</i>): rodzajnik określony (<i>artículo determinado</i>) - <i>el, la, los, las</i>, zastosowanie rodzajników określonych w połączeniu z <i>que</i> oraz <i>de</i>; rodzajnik nieokreślony (<i>artículo indeterminado</i>) – <i>un, una, unos, unas</i>, zastosowanie formy mnogiej; rodzajnik nijaki (<i>artículo neutro</i>) – <i>lo</i>. Przymiotniki (<i>los adjetivos</i>): rodzaj przymiotnika, liczba mnoga przymiotnika, formy skrócone przymiotnika (<i>forma corta</i>), pozycja przymiotnika w szyku zdania – przymiotnik przed rzeczownikiem, przymiotnik za rzeczownikiem, przymiotnik jako rzeczownik, przymiotnik jako przysłówek, stopniowanie przymiotników – <i>más / menos...que</i> oraz <i>tan / tanto/a/s...como</i>, formy nieregularne przymiotników, konstrukcja <i>lo</i> + przymiotnik, konstrukcja <i>el</i> + przymiotnik. Bezokoliczniki (<i>los verbos infinitivos</i>). Ćwiczenia w wyszukiwaniu zasobów i tworzeniu zadań oraz materiałów dydaktycznych do nauczania gramatyki hiszpańskiej na przykładzie zagadnień gramatycznych realizowanych w bieżącym semestrze.</p> <p>Część II Elementy metodyki nauczania i uczenia się gramatyki hiszpańskiej – cz. 2. Przegląd i ocena wartości dydaktycznej różnych typów zadań i organizacji lekcji wykorzystywanych w nauczaniu gramatyki hiszpańskiej na różnych poziomach nauczania. Przykłady i analiza metodyczna organizacji lekcji gramatyki hiszpańskiej. Czasowniki regularne (<i>los verbos regulares</i>). Czasowniki bezosobowe. Odmiana czasowników w czasie teraźniejszym <i>presente de indicativo</i>. Terminologia w tym zakresie przydatna do nauczania tych zagadnień. Czasowniki nieregularne (<i>los verbos irregulares</i>). Przykładowe sposoby nauczania tych zagadnień gramatycznych. Czasowniki ze zmienną cząstką „o” na „ue” oraz „i” na „ie”. Czasowniki: <i>andar, dar, decir, estar, poder, haber, ser, ir</i>. Przykłady kreatywnych zadań wykorzystywanych w nauce czasów języka hiszpańskiego. Zmiany ortograficzne w czasownikach w czasie teraźniejszym. Elementy metodyki nauczania ortografii. Zastosowanie czasu teraźniejszego (<i>presente de indicativo</i>). Tryb oznajmujący. Formowanie pytań. Wyrażanie czasu teraźniejszego poprzez <i>estar</i> + gerundium. Przykłady kreatywnych zadań wykorzystywanych w nauce czasów języka hiszpańskiego. Liczebniki (<i>numeral</i>) – liczebniki główne (<i>números cardinales</i>), liczebniki porządkowe (<i>números ordinales</i>). Kreatywne metody nauczania liczebników. Przeprowadzenie przygotowanych przez studentów mini-lekcji gramatyki hiszpańskiej w warunkach symulowanych o różnej specyfice osób uczących się. Omówienie merytoryczne i metodyczne.</p> <p>Część III Zaimek (<i>pronombre</i>): zaimki osobowe (<i>pronombres personales</i>), zaimki osobowe w odmianie latynoamerykańskiej języka hiszpańskiego. Przykładowe kreatywne metody nauczania zaimków w obu odmianach językowych. Zimki dopełnienia bliższego, zaimki dopełnienia dalszego, umiejscowienie zaimka w strukturze zdania. Typowe błędny uczących się związane z stosowaniem zaimków. Duplikacja zaimka; zaimki zwrotne (<i>pronombres reflexivos</i>); zaimki wskazujące (<i>pronombres demostrativo</i>), zastosowanie i umiejscowienie zaimka wskazującego w strukturze zdania. Zastosowanie i umiejscowienie zaimka wskazującego w strukturze zdania, różnica między <i>ese</i> i <i>aque</i>; zaimek dzierżawczy (<i>pronombres posesivos</i>), forma akcentowana i nieakcentowana; zaimki względne (<i>pronombres relativos</i>) – <i>que, el que/el cual, quien(es), cuyo</i>; zaimki pytajne (<i>pronombres interrogativos</i>), zaimki i przymiotniki nieokreślone (<i>pronombres y adjetivos indefinidos</i>) oraz wyrażanie przeczenia. Kompleksowe porównanie wszystkich typów zaimków oraz ich zastosowania. Najczęściej popełniane błędy oraz metody ich korekcji. Wyrażanie czasu przeszłego. Czas przeszły prosty (<i>pretérito indefinido</i>), czas przeszły niedokonany (<i>pretérito imperfecto</i>) oraz czas przeszły złożony (<i>pretérito perfecto</i>). Odmiana czasowników regularnych i nieregularnych w czasie przeszłym. Czas zaprzeczony (<i>pretérito pluscuamperfecto</i>). Najczęściej popełniane błędy gramatyczne w tłumaczeniach hiszpańskich – cz. 1. Ćwiczenia w korygowaniu</p>	

	<p>błędów gramatycznych w próbkach tłumaczeń ustnych.</p> <p>Część IV Przysłówki (<i>los adverbios</i>): tworzenie przysłówek, przysłówki z końcówką – <i>mante</i>, przysłówki sposobu, przysłówki miejsca, przysłówki czasu, przysłówki miary. Przykładowe sposoby nauczania tych zagadnień gramatycznych. Przyimki (<i>las preposiciones</i>): przyimek <i>a</i>, przyimki <i>ante</i>, <i>antes de</i>, <i>bajo</i>, <i>con</i>, <i>contra</i>, przyimek <i>de</i>, wyrażenia <i>dabajo de</i>, <i>delante de</i>, <i>dentro de</i>, przyimek <i>desde</i>, wyrażenia <i>después de</i>, <i>detrás de</i>, przyimek <i>en</i> oraz wyrażenia <i>en contra de</i>, <i>encima de</i>, <i>enfrente de</i>; przyimek <i>entre</i>, przyimek <i>frente a</i>, przyimki <i>hacia</i>, <i>hasta</i>, przyimki <i>para</i>, <i>por</i>; przyimki <i>según</i>, <i>sin</i>, <i>sobre</i>, <i>tras</i>; grupy przyimków. Zastosowanie przysłówek i przyimków w tłumaczeniach hiszpańskich. Wyrażanie czasu przeszłego. Czas przyszły prosty (<i>futuro imperfecto</i>) oraz czas przyszły złożony (<i>futuro perfecto</i>). Inne konstrukcje wyrażania czasu przyszłego: <i>pensar</i> + bezokolicznik, <i>ir</i> + <i>a</i> + bezokolicznik, <i>tener la intención de</i> + bezokolicznik. Spójniki (<i>las conjunciones</i>): spójnik <i>y</i>; spójnik <i>o</i>, spójniki <i>pero</i> i <i>sino</i>, konstrukcja <i>ni ... ni ...</i>, <i>que</i> jako spójnik. Typologia spójników podrzędnych (<i>las conjunciones subordinantes</i>): spójniki przyczynowe (<i>conjunciones causales</i>) – <i>como</i>, <i>porque</i>, <i>pues</i>, <i>puesto que</i>, <i>ya que</i>, ; spójniki porównawcze (<i>conjunciones comparativas</i>) – ; spójniki warunku (<i>conjunciones condicionales</i>) - <i>a condición de que</i>, <i>a menos que</i>, <i>a no ser que</i>, <i>a pesar de que</i>, <i>como</i>, <i>con tal (de) que</i>, <i>si</i>, <i>siempre que</i>; (<i>conjunciones consecutivas</i>.) - czasowe koniunkcje podrzędne (<i>conjunciones subordinantes temporales</i>) – <i>antes de que</i>, <i>apenas</i>, <i>cuando</i>, <i>desde que</i>, <i>después de que</i>, <i>en cuanto</i>, <i>hasta que</i>, <i>mientras</i>, <i>siempre que</i>. Zgodność czasów trybu oznajmującego. Wykorzystanie i konstrukcja trybu łączącego w czasie teraźniejszym i przeszłym. Najczęściej popełniane błędy gramatyczne w tłumaczeniach hiszpańskich – cz. 2. Przykłady zastosowania trybów oraz czasowników specjalnych w realizacji tłumaczeń pisemnych z i na język hiszpański. Ćwiczenia w korygowaniu błędów gramatycznych w próbkach tłumaczeń pisemnych.</p>	
<p>Kierunkowe efekty uczenia się</p>	<p>Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (konwersacje)</p>	<p>ECTS: 8</p>
<p>FH_WG02 FH_WG11 FH_WK02 FH_UW05 FH_UK01 FH_UK02 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK03 FH_KR01</p>	<p>Część I Elementy metodyki nauczania języka obcego podczas zajęć o charakterze konwersatoryjnym. Zasady przygotowywania w procesie nauczania języka obcego – cz. 1. Zajęcia konwersatoryjne – jako element kształtowania kultury dialogu i szacunku. Schemat zajęć konwersatoryjnych i zasady przygotowania konspektu zajęć konwersatoryjnych możliwych do zrealizowania z udziałem różnych grup uczących się. Umiejętności komunikacyjne niezbędne podczas debaty – formułowanie argumentów cz. 1. Formułowanie pytań podczas debaty i dyskusji. Konwersacje dotyczące biznesu i życia zawodowego – rozmowa kwalifikacyjna, praca w zespole, rozwiązywanie konfliktów. Konwersacje dotyczące tematyki edukacji, nauczania języka obcego, kontekstu pracy lektora języka hiszpańskiego. Konwersacje dotyczące aktualnej problematyki Hiszpanii i Iberoameryki. Ćwiczenia praktyczne – prezentacja i analiza konspektów zajęć konwersatoryjnych przygotowanych przez studentów.</p> <p>Część II Elementy metodyki nauczania języka obcego podczas zajęć o charakterze konwersatoryjnym. Zasady prowadzenia zajęć konwersatoryjnych w procesie nauczania języka obcego – cz. 2. Konwersacje dotyczące tematyki związanej z edukacją i nauką oraz świadczeniem usług w branży edukacji językowej. Konwersacje dotyczące tematyki biznesowej, relacji gospodarczych i biznesowych Hiszpanii i krajów Iberoameryki z innymi państwami. Konwersacje dotyczące sytuacji gospodarczej różnych regionów Hiszpanii i poszczególnych państw Ameryki Łacińskiej. Konwersacje dotyczące systemu politycznego Hiszpanii i krajów Ameryki Łacińskiej. Konwersacje dotyczące walorów turystycznych Hiszpanii oraz biznesu turystycznego obszaru Morza śródziemnego oraz Ameryki Łacińskiej. Wypowiedź ustna na temat atrakcji turystycznych wybranego regionu Hiszpanii lub państwa Ameryki Łacińskiej. Funkcje językowe niezbędne podczas debaty – formułowanie argumentów cz. 2. Debata oksfordzka – struktura, zasady. Przeprowadzenie debaty w grupie. Walory edukacyjne debaty oksfordzkiej – analiza i dyskusja. Wyrażenia idiomatyczne w codziennej i zawodowej komunikacji – ćwiczenia w praktycznym użyciu podczas konwersacji. Przeprowadzenie przygotowanych przez studentów mini-lekcji konwersacji hiszpańskich w warunkach symulowanych o różnej specyfice osób uczących się. Omówienie merytoryczne i metodyczne.</p> <p>Część III Konwersacje dotyczące tematyki prawa, polityki i bieżących wydarzeń politycznych i społecznych. Tłumaczenie symultaniczne w parach. Konwersacje dotyczące zdrowia i leczenia. Konwersacje dotyczące świąt. Konwersacje dotyczące roli religii – w ujęciu historycznym i współczesnym. Wykorzystanie parafrazy do celów skutecznej komunikacji. Tłumaczenie <i>a vista</i>. Konwersacje o tematyce rodzinnej i z życia codziennego. Próbkę ustnych tłumaczeń konsekwentnych. Wyrażenia idiomatyczne w codziennej i zawodowej komunikacji cz. 2. Tłumaczenie zwrotów idiomatycznych w komunikacji podczas wykonywania tłumaczeń ustnych. Wyrażenia specjalistyczne do komunikacji w biznesie. Przekład ustny szeptany (praca w grupach i parach).</p>	

	<p>Część IV Konwersacje dotyczące tematyki jedzenia, żywności, przygotowywania posiłków, preferencji kulinarnych, tradycji kulinarnych różnych regionów Hiszpanii oraz Ameryki Łacińskiej, przepisy kulinarne, zdrowego odżywiania się, problemów otyłości, spożywania alkoholu w Hiszpanii. Konwersacje typowe dla załatwiania spraw urzędowych, na pocztce, w banku, w urzędzie skarbowym; biurokracja hiszpańska, składanie skarg. Konwersacje o tematyce prawniczej i sądowej, przestępczości, współczesnej mafii, gangach, korupcji, zawodach prawniczych, różnych rodzajach hiszpańskich i latynoamerykańskich służb mundurowych, więziennictwie hiszpańskim, sądownictwie hiszpańskim. W sali sądowej – próbki tłumaczeń symultanicznych i konsekwentnych z wykorzystaniem poznanego słownictwa i terminologii specjalistycznej. Na posterunku policji – próbki tłumaczeń symultanicznych i konsekwentnych z wykorzystaniem poznanego słownictwa i terminologii specjalistycznej. Konwersacje na temat spędzania wolnego czasu i rekreacji, wakacje w Hiszpanii lub Ameryce Łacińskiej, rozrywki w Hiszpanii, ulubione aktywności sportowe, ulubione destynacje turystyczne Hiszpanów; ulubione destynacje turystyczne cudzoziemców odwiedzających Hiszpanie i kraje Iberoameryki, hotele. Na wycieczce – próbki tłumaczeń symultanicznych symulujących pracę pilota wycieczek. Konwersacje dotyczące tematyki zwyczajów biznesowych, spotkań biznesowych, omawiania kwestii finansowych, sposobów załatwiania interesów, tematyka handlowa, negocjacje biznesowe, etykieta biznesowa. Spotkanie biznesowe – próbki tłumaczeń symultanicznych i konsekwentnych. Etyka pracy tłumacza. Tajemnica zawodowa. Praktyczne aspekty zachowania się tłumacza w różnych kontekstach sytuacyjnych.</p>	
<p>Kierunkowe efekty uczenia się</p>	<p>Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (pisanie i stylistyka)</p>	<p>ECTS: 13</p>
<p>FH_WG02 FH_WG11 FH_WK02 IT_UW05 FH_UK01 FH_UK02 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK03 FH_KR01 FH_KR02</p>	<p>Część I Formy wypowiedzi pisemnych literackich i użytkowych. Znaczenie wypowiedzi pisemnych w procesie nauczania języka obcego. Elementy metodyki nauczania formułowania wypowiedzi pisemnych przez osoby uczące się na różnych poziomach zaawansowania. Zadania w tworzeniu różnych form wypowiedzi pisemnych – analiza przeprowadzona w oparciu o podręczniki do nauki języka hiszpańskiego. Typowe błędy popełniane przez uczących się języka hiszpańskiego przy komponowaniu różnych form tekstów. Sposób komunikowania informacji zwrotnej dla uczącego się. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: struktura akapitu: zdanie wprowadzające, argumenty, zdanie podsumowujące. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: opis jako krótka forma pisemna. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: parafraza i streszczanie tekstu źródłowego. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: stosowanie zaawansowanych figur i strategii retorycznych – cz. 1. Ćwiczenia praktyczne w identyfikowaniu i korekcie błędów w wypowiedziach pisemnych osób uczących się języka hiszpańskiego na poziomie podstawowym.</p> <p>Część II Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: przygotowanie konspektu przygotowywanego tekstu. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: list, e-mail. Wykorzystanie tej formy wypowiedzi w nauczaniu języka hiszpańskiego na różnych poziomach nauczania. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: stosowanie zaawansowanych figur i strategii retorycznych – cz. 2. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: Pisanie tekstów krytycznych: rozprawka, recenzja i inne formy tekstu polemicznego. Wykorzystanie tych form wypowiedzi w nauczaniu języka hiszpańskiego na różnych poziomach nauczania. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: sms-y, posty i komentarze w mediach społecznościowych. Wykorzystanie tych form wypowiedzi w nauczaniu języka hiszpańskiego na różnych poziomach nauczania. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: notka, ogłoszenia o pracy, o kupnie-sprzedaży, krótkie ogłoszenia informacyjne. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: język inkluzyjny vs. wykluczający, przykłady zastosowania języka dyskryminującego i niepoprawnego politycznie. Korygowanie tekstów pod kątem języka inkluzyjnego. Ćwiczenia praktyczne w identyfikowaniu i korekcie błędów w wypowiedziach pisemnych osób uczących się języka hiszpańskiego na poziomie średnio zaawansowanym.</p> <p>Część III Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: tekst argumentacyjny. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: esej przyczyna-skutek i esej kontrastywny. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: notatka, różne rodzaje notatek, metody sporządzania notatek. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: notatka w pracy tłumacza, sporządzanie notatek w trakcie tłumaczenia konsekwentnego. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: notatka w pracy tłumacza, sporządzanie notatek w trakcie tłumaczenia symultanicznego. Ćwiczenia praktyczne w kompozycji tekstu: przekaz emocji w różnych typach wypowiedzi pisemnej. Stosowanie zaawansowanych figur i strategii retorycznych – ćwiczenia praktyczne cz. 3. Ćwiczenia w kompozycji tekstu: teksty użytkowe prawne i prawnicze. Próbk tłumaczeń pisemnych. Ćwiczenia w kompozycji tekstu: teksty użytkowe – pisma urzędowe. Próbk tłumaczeń pisemnych. Ćwiczenia w kompozycji tekstu: teksty marketingowe. Próbk tłumaczeń pisemnych. Ćwiczenia w kompozycji tekstu: teksty medyczne. Próbk tłumaczeń pisemnych. Poprawność językowa w pisaniu tekstów w języku hiszpańskim – (auto)korekta tekstu własnego i korekta tekstu cudzego.</p>	

	Parafraza i streszczanie tekstu źródłowego. Wykorzystanie w tłumaczeniu pisemnym.	
	<p>Część IV Różne kategorie tekstów wykorzystywane w branży turystycznej – przegląd i cechy charakterystyczne. Ogłoszenia i oferty usług biur i agencji turystycznych – przykłady, samodzielna kompozycja przykładowych ogłoszeń i ofert przez studentów. Teksty informacyjne w hotelach i ośrodkach turystycznych; instrukcje bezpieczeństwa, plany budynków i ich opisy, oznaczenia różnych stref hotelowych, druki hotelowe, menu restauracyjne, cenniki – przykłady, samodzielna kompozycja poszczególnych kategorii tekstów przez studentów. Przemieszczanie się i transport – nazwy ulic, dzielnic, miast i regionów, oznaczenia dróg i autostrad, znaki drogowe, tablice informacyjne, opisy map i planów, oznaczenia informacyjne na dworcach, przystankach, lotnisku, w samolocie, taksówce, autobusie. Przewodniki turystyczne – opracowanie przez studentów tekstów do przewodników turystycznych. Opisy zabytków, miejsc i obiektów zainteresowania turystycznego. Kompozycja tekstów z wykorzystaniem różnorodnych materiałów źródłowych. Strony internetowe o tematyce turystycznej. Kompozycja tekstów na stronę internetową. Ćwiczenia w tłumaczeniach pisemnych różnych kategorii tekstów o tematyce turystycznej.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyczna nauka języka hiszpańskiego (sprawności zintegrowane)	ECTS: 6
FH_WG02 FH_WK02 FH_UW02 FH_UW04 FH_UK01 FH_UK04 FH_KK01 FH_KK02 FH_KK03	<p>Część I Wiadomości z telewizji hiszpańskiej. Praca z materiałem źródłowym: analiza wiadomości z serwisów informacyjnych telewizji hiszpańskiej. Dyskusja aspektów językowych serwisów informacyjnych. Dyskusja zagadnień merytorycznych poruszanych w serwisie informacyjnym. Redakcja „news”-ów informacyjnych, analiza treści i formy newsów. Rejestracja audio-video serwisu informacyjnego przygotowanego przez studentów. Dyskusja dotycząca przekazu werbalnego i niewerbalnego. Konferencje branżowe, naukowe, biznesowe. Sesje konferencyjne, przerwy, prezentacje konferencyjne, marketing konferencyjny, wystawiennictwo. Tłumacz konferencyjny – symulacje tłumaczeń konferencyjnych w kabinach tłumaczeń. Komunikacja nieformalna. Idiomy i wyrażenia potoczne i slangowe używanie w codziennym języku hiszpańskim. Językowe gry symulacyjne. Komunikacja formalna. Podania i wnioski. Aplikacje o pracę. Listy motywacyjne. Listy rekomendujące. Formularze. Komunikacja poprzez media społecznościowe. Wyrażenia i zwroty stosowane w popularnych komunikatorach społecznościowych. Emotikony. Materiały wizualne i ich opisy. Rola mediów społecznościowych w życiu dzisiejszego społeczeństwa – debata. Biznes – język handlu i biznesu. Kodeks zachowania i etykieta w sytuacjach komunikacji biznesowej. Negocjacje i techniki negocjacyjne. Negocjacje – gra symulacyjna. Komunikacja prawnicza. Zawody prawnicze w Hiszpanii. Sądy i terminologia związana z procesami sądowymi. Pozwy. Pisma prawnicze – próbki tłumaczeń. Ubezpieczenia, roszczenia i dochodzenie roszczeń. Tłumaczenia biegłe sądowe – symulacja w sali rozpraw.</p> <p>Część II Literatura, proza i poezja. Komunikacja w zakresie krytyki literackiej. Film i sztuki audiowizualne. Recenzja wybranego utworu. Poprawność polityczna. Przejawy i przykłady zjawiska. Analiza tekstów pod kątem poprawności politycznej. Analiza wypowiedzi polityków pod kątem poprawności politycznej. Kontestacja politycznej poprawności. Język czasopism i prasy. Kategorie czasopism i dzienników. Analiza przykładowych artykułów z różnych kategorii czasopism i dzienników. Kompozycja artykułu w stylu określonego czasopisma. <i>YouTube</i> – współczesna forma audiowizualnej komunikacji społecznej. Analiza językowa i merytoryczna wybranych kanałów YouTube. Kanały edukacyjne. Prezentacja ulubionych kanałów studentów. Argumentowanie własnych wyborów i preferencji. Mowa nienawiści – zjawisko, jego definicje, konsekwencje, nadużycia, instrumentalizacja i polityczna poprawność. Mowa nienawiści a dozwolona krytyka – debata. Analiza przykładów mowy nienawiści z TV i z Internetu. Multikulturowość, integracja, problematyka związana z imigracją. Wewnętrzna sytuacja wielokulturowości w Hiszpanii i w krajach hiszpańskiego obszaru językowego. Zagrożenia i szanse związane z wielokulturowością. Przyszłość społeczeństw europejskich i europejskich wartości – debata. Nauka i język nauki. Analiza artykułu popularnonaukowego. Analiza i kompozycja artykułu naukowego. Korekta językowa artykułu naukowego. Kompetencje językowe a kompetencje merytoryczne w danej dyscyplinie naukowej – dyskusja. Unia Europejska. Historia i stan aktualny Unii Europejskiej – prezentacja. Struktury Unii Europejskiej. Rola Hiszpanii w Unii Europejskiej. Analiza i dyskusja różnych materiałów źródłowych. Świat przyszłości – przyszłość technologii, przyszłość medycyny i zdrowia, przyszłość tradycyjnych struktur społecznych, żywność przyszłości – dyskusja w małych grupach. Raport z dyskusji – prezentacja. Klimat i planeta – zmiany klimatyczne i zapobieganie im. Projektowanie kampanii społecznej z wykorzystaniem mediów społecznościowych.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Język łaciński: praktyczna nauka i jego współczesne znaczenie dla filologów	ECTS: 3
FH_WG01 FH_UW01	Znaczenie języka łacińskiego dla struktury i leksyki nowożytnych języków europejskich. Język łaciński – oddziaływanie na języki romańskie. Odmiana rzeczownika i przymiotnika przez	

FH_UO03 FH_KK01 FH_KK02	<p>przypadki. Odmiana zaimków: osobowych, dzierżawczych, względnego i wskazujących przez przypadki. Użycie przyimków. Stopniowanie przymiotników i przysłówków. Odmiana czasownika przez osoby w stronie biernej i czynnej, w trybie oznajmującym i rozkazującym. Tryb łączący i jego użycie w zdaniach pojedynczych i złożonych. Specyficzne dla języka łacińskiego konstrukcje i ich użycie. Tworzenie czasu teraźniejszego, przeszłego i przyszłego. Tworzenie i użycie imiesłowów. Liczebniki. Słownictwo związane z czytaniem mapy Europy i Italii. Słownictwo związane z życiem rodzinnym, domem. Słownictwo związane ze szkołą. Słownictwo dotyczące części ciała, nazw zwierząt. Podstawy rzymskiej chronologii. Tworzenie pytań. Kultura łacińska na przestrzeni dziejów: teoria przekładu u Cycerona, św. Hieronima i Leonarda Bruniego. Zabytki łacińskiej kultury antycznej – prezentacje przygotowane przez studentów. Oddziaływanie kultury łacińskiej i jej współczesne znaczenie. Oddziaływanie języka łacińskiego na języki romańskie.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Dodatkowy język obcy: język angielski	ECTS: 22
FH_WG03 FH_UK03 FH_UK05 FH_UO02 FH_KO01 FH_KR02	<p>Podstawy fonetyki języka angielskiego. Główne różnice fonetyczne między odmianą brytyjską oraz amerykańską języka angielskiego. Najczęściej popełniane błędy w wymowie. Różnice leksykalne w odmianie brytyjskiej oraz amerykańskiej języka angielskiego. Przyroda: wszechświat, planeta. Ziemia, klimat i pogoda – leksyka. Przedimki nieokreślone, przedimek określony. Zaimki osobowe i dzierżawcze, zaimki zwrotne, zaimki pytające, konstrukcje pytające, zaimki liczebnikowe, zaimki względne, zaimki złożone. Fauna i flora – leksyka. Człowiek – ludzkie ciało, wiek i wygląd – leksyka Liczba mnoga rzeczowników, rzeczownik i fraza rzeczownikowa – leksyka Emocje i uczucia, osobowość – leksyka. Odzież, wizyta w sklepie odzieżowym, przymierzalnia – leksyka. Przymiotniki i przysłówki, stopniowanie, przysłówki miejsca, przysłówki częstotliwości, przysłówki czasu, przysłówki sposobu, kolejność przysłówków. Rodzina i dom – leksyka. Czynności życia codziennego – leksyka. Sklep i zakupy – leksyka. Przyimki miejsca, przyimki czasu, przyimki ruchu, inne użycia przyimków, czasownik z przyimkiem, rzeczownik z przyimkiem, miejsce przyimka w zdaniu. Różnice w zastosowaniu przyimków w brytyjskiej i amerykańskiej odmianie języka angielskiego. Żywność, przygotowanie żywności i posiłków, jedzenie poza domem – leksyka. Wykształcenie i edukacja, system szkolnictwa – leksyka. Czasownika to be, odmiana czasownika to have, czasowniki modalne, różne zastosowania czasownika to do Najważniejsze święta i obrzędy w Polsce oraz na świecie – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów teraźniejszych: czas teraźniejszy prosty -Present Simple. Choroby i wizyta w szpitalu – leksyka. Praca, szukanie pracy, kariera i środowisko pracy – leksyka. Technologia informatyczna – leksyka Struktura i zastosowanie czasów teraźniejszych: czas teraźniejszy ciągły - Present Continuous. Czas wolny człowieka: hobby, sport, rekreacja – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów teraźniejszych: czas Present Perfect Simple and Continuous (skutek vs akcja) Życie na wsi i w mieście – leksyka. Kontrastywne, kompleksowe zastosowanie wszystkich czasów teraźniejszych języka angielskiego. Moda i aktualne trendy lifestyle – leksyka Aktywność w świecie wirtualnym, social media – leksyka .Transport i komunikacja miejska. Prywatny środek transportu – leksyka Transport autokarowy vs kolejowy. Wady i zalety – leksyka Transport samolotowy. Podróż na lotnisko, odprawa i lot – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów przeszłych: czas przeszły prosty - Past Simple- czasowniki regularne i nieregularne. Pobyt w hotelu - recepcja, obsługa, standard pokoju, gastronomia – leksyka. Rekreacja i zwiedzanie, atrakcje turystyczne, pilotaż i przewodnictwo - leksyka Struktura i zastosowanie czasów przeszłych: czas przeszły ciągły – Past Continuous Wypadki i zdarzenia losowe w trakcie wakacji – leksyka. Kontrastywne zastosowanie czasów przeszłych: Past Simple vs Past Continuous. Ochrona środowiska – leksyka. Największe cywilizacje świata, kultura i tradycje – leksyka. Miasta przyszłości – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów przeszłych: czas Past Perfect. Prawo i społeczeństwa – leksyka. Kontrastywne, kompleksowe zastosowanie wszystkich czasów przeszłych języka angielskiego. Kraje, narodowości i języki – leksyka. Państwa i organizacje międzynarodowe – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów przyszłych: czas przyszły prosty - Will + infinitive. System karny, przestępstwa – leksyka. Struktura i zastosowanie czasów przyszłych: wyrażenie "going to" - plany i przewidywanie przyszłości. Struktura i zastosowanie czasów przyszłych: zaaranżowana przyszłość -Present Continuous for future. Gospodarka i biznes. Otwieranie własnej działalności gospodarczej – leksyka. Tryby warunkowe – struktura i zastosowanie – kompleksowe zastosowanie. Przedsiębiorczość i usługi translatorskie – leksyka. Mowa zależna, strona bierna oraz konstrukcje gerundialne. Globalne problemy i światowe kryzysy – leksyka. Imiesłów czynny, imiesłów bierny – struktura i zastosowanie. Zdania czasowe, celowe, wynikowe, i pytania rozłączne. Zdania złożone - struktura i zastosowanie - kompleksowe zastosowanie spójników. Inwersja czasownika, czasowniki złożone.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Dodatkowy język obcy: język niemiecki	ECTS: 22
FH_WG03 FH_UK03 FH_UK05	<p>Moduł 1: poznawanie się, dane osobowe, rodzina i przyjaciele, przedstawianie się i innych osób, odmian czasowników sein i haben oraz czasowników regularnych, zaimki dzierżawcze w mianowniku, liczebniki główne 0-100, rodzajniki określone i nieokreślone. Moduł 2: zakupy,</p>	

FH_UO02 FH_KO01 FH_KR02	<p>przedmioty codziennego użytku, praca i biuro, nazwy mebli i towarów, pytanie o cenę, wyrażanie przypuszczeń i niezrozumienia, biernik, liczebniki 100-1000000, przeczenie kein. Moduł 3: czas wolny, plany, jedzenie, hobby i zainteresowania, komplementy, aktywności w czasie wolnym, dni tygodnia, czas zegarowy, czasowniki modalne, odmiana wybranych czasowników nieregularnych</p> <p>Moduł 4: podróżowanie, kalendarz, uroczystości, środki transportu, pory dnia, roku, obowiązki, ważne wydarzenia, uroczystości, czasowniki nierozdzielnie złożone, wprowadzenie czasu Präteritum i Perfekt - informacje wstępne. Moduł 1: turystyka, dom, miasto i wieś, orientacja w mieście, pytanie o drogę, opis mieszkania, poszukiwanie mieszkania, zalety mieszkania w mieście i na wsi, zaimki dzierżawcze w bierniku, celownik, zaimki osobowe w celowniku. Moduł 2: kłopoty, marzenia, zdrowie, problemy, opis emocji, prośba o pomoc, priorytety, plany na przyszłość, wizyta u lekarza, części ciała, tryb rozkazujący, czasownik werden Moduł 3: wygląd, obowiązki, ruch drogowy, cechy charakteru, ludzie kiedyś i dziś, wyrażanie opinii o innych, obowiązki domowe, nakazy, zakazy, pozwolenia, środki transportu, czas Perfekt z czasownikami rozdzielnie złożonymi, tryb rozkazujący czasowników rozdzielnie złożonych Moduł 4: ubrania, pogoda, uroczystości, style ubierania, wyrażanie upodobań, prognoza pogody, klimat, święta wyrażanie życzeń, liczebniki porządkowe, spójnik denn, stopniowanie przymiotników i przysłówków. Moduł 1: życie zawodowe i rodzinne, urządzenie domu, wypoczynek, kariera zawodowa, historie rodzinne, meblowanie, przeprowadzka, opis krajobrazów, zaimki dzierżawcze w celowniku, przyimki wskazujące kierunek i miejsce, tworzenie rzeczowników odczasownikowych. Moduł 2: w sklepie, zwiedzanie, kultura, zakupy, opakowania, jednostki wagi, planowanie zwiedzania miasta, planowanie weekendu, wydarzenia kulturalne, odmiana przymiotnika – wprowadzenie. Moduł 1: przyjaźń, praca i zawód, powołanie, opis prawdziwego przyjaciela, relacjonowanie przeszłości w odniesieniu do życia zawodowego, zawód a pasja, zdania względne Moduł 2: obsługa klienta, przyszłość, zaproszenia, składanie reklamacji, rozmowy telefoniczne, nowe technologie, plany na przyszłość, zaproszenia oficjalne i nieoficjalne, spójniki obwohl i trotzdem, falls, czas przyszły Futur I. Moduł 3: doradzanie, sport a zdrowie, zmarnowane szanse, strategii udzielania porad, zwierzęta, zdrowy tryb życia, reagowanie na niezadowolenie, kiedy coś się nie udało, bezokolicznik z „zu”, tryb przypuszczający Konjunktiv II Vergangenheit. Moduł 4: szczęście, imprezy zakładowe, mowa, świętowanie w pracy, nieporozumienia, słowa o wielu znaczeniach, skuteczna komunikacja, czas zaprzeczony Plusquamperfekt, dopełniacz. Moduł 5: doksztalcanie, ubieganie się o pracę, młodość, ogłoszenie o pracę, podanie o pracę, rozmowa kwalifikacyjna, imiesłowy w funkcji przymiotnikowej, czasownik brauchen plus „zu”. Moduł 3: zdrowy styl życia, choroby, restauracja, sposoby odżywiania, dyscypliny sportowe, dolegliwości, nazwy chorób, zamawianie jedzenia w restauracji, spójniki weil, deshalb, tryb przypuszczający czasowników modalnych. Moduł 4: firma, języki obce, poczta, prezentowanie formy, przedmioty codziennego użytku, czasowniki zwrotne, strategie uczenia się języków obcych, typy uczenia się, wysyłanie listów, paczek, media, telewizja Internet, strona bierna w czasie teraźniejszym, zdania czasowe z als i wenn. Moduł 5: podróżowanie, państwo i społeczeństwo, zawód, wymarzona podróż, usługi hotelowe, planowanie imprez, polityka, dokumenty rządowe, literatura, kształcenie zawodowe, wybór zawodu, rekcja czasownika, czas Präteritum czasowników modalnych, przyimki z biernikiem i celownikiem. Moduł 1: zasady i reguły, społeczeństwo, biografie, demokracja w BRD, ochrona środowiska, sortowanie śmieci, strona bierna z czasem Perfekt i Präteritum. Moduł 2: uroda, piękno, konkurs piękności, piękni ludzie mają łatwiej w życiu, piękne momenty w życiu, zwroty z częściami ciała, szyk zdania z biernikiem i celownikiem. Moduł 3: sąsiedzi, zasady współżycia, charakterystyka sąsiadów, konflikty z sąsiadami, porozumienie z sąsiadami, aktywne słuchanie, zadania złożone, przymiotniki na -fre, -voll, -arm, -reich, -haltig, -los, rozprawka. Moduł 1: uczucia i emocje, rozum, opisywanie myśli, uczuć, wyrażanie krytyki, takt, subiektywne użycie czasowników modalnych, czytanie tekstów literackich Moduł 2: osiągnięcia i porażki, sentencje i powiedzenia ze słowem „Leistung”, rozumienie audycji radiowych, innowacje w szkole, job-coaching, inteligencja emocjonalna, łączące elementy zdania przyzwolenia i skutku Moduł 3: mobilność w globalnej wiosce, rodzaje urlopu, planowanie podróży, pracować tam, gdzie inni spędzają urlop, interpretowanie cytatów, zdania okolicznikowe przyczyny, klamra zdaniowa.</p>
Kierunkowe efekty uczenia się	Dodatkowy język obcy: język polski
FH_WG03 FH_UK03 FH_UK05 FH_UO02 FH_KO01 FH_KR02	ECTS: 22 Alfabet i terminologia gramatyczna. Ćwiczenia fonetyczne i ortograficzne. Nawiązywanie kontaktu – formuły formalne i nieformalne. Przedstawianie się (imię, nazwisko, adres, numer telefonu), zdobywanie podstawowych informacji. Pytanie o samopoczucie, wyrażanie samopoczucia. Numery od 0-10. Odmiana czasowników: być, mieć, mieszkać. Zaimki osobowe. Numery od 10-100. Szczegółowa prezentacja – wiek, wygląd, cechy charakteru, narodowość, pochodzenie, język. Odmiana czasowników z grupy koniugacyjnej m, sz. Mianownik i narzędnik liczby pojedynczej rzeczowników i przymiotników. Zadawanie pytań o informację oraz rozstrzygających (Co? Kto? Czy?). Podawanie i zdobywanie informacji na temat rodziny. Słownictwo związane z rodziną. Biernik liczby pojedynczej rzeczowników i przymiotników. Wyrażanie zainteresowań i hobby. Zdobywanie informacji na temat zainteresowań. Wyrażanie relacji czasowych i wyrażenia frekwencyjne. Struktury z narzędnikiem (interesować się +

	<p>narzędnik) obu liczb. Czasowniki modalne. Odmiana czasowników grupy koniugacyjnej ę,isz/ysz oraz ę, esz. Zestawienie koniugacji. Rutyna dnia codziennego. Pory dnia i godziny (24-godzinny zegar). Nazwy dni tygodnia. Czasowniki ruchu (jechać/jeździć, iść/chodzić) oraz czasowniki związane z rutyną dnia. Liczebniki porządkowe 1-24. Zaimki osobowe w narzędniku i bierniku. Zakupy – nazwy sklepów, nazwy żywności, dań, potraw, napojów. Tworzenie dialogów prowadzonych w sklepie, restauracji, kiosku i innych punktach usługowych. Zamawianie stolika w restauracji, taksówki i rezerwowanie miejsca w hotelu. Zakup biletów – słownictwo związane z lotniskiem, dworcem autobusowym i kolejowym. Mianownik i biernik liczby mnogiej rzeczowników i przymiotników.</p> <p>Ilości i nazwy miar (dużo, paczka, kilogram). Negacja. Wyrażenie własności (dom koleżanki). Wyrażenia przymikowe związane z dopełniaczem. Dopełniacz liczby pojedynczej i mnogiej rzeczowników i przymiotników. Proponowanie, przyjmowanie i odrzucanie możliwości spotkania. Wyrażanie relacji godzinowych (od, do, o). Określanie celu podróży – wyrażanie przymikowe z dopełniaczem i biernikiem (idę do...na...). Wyrażanie relacji czasowych – czas przeszły w aspekcie niedokonanym. Czas przeszły czasowników niedokonanych. Wyrażenia czasowe, nazwy miesięcy, okoliczniki czasu. Czasowniki nieregularne w czasie przeszłym. Wyrażanie relacji czasowych – czas przyszły złożony. Czas przyszły czasowników niedokonanych. Wyrażanie życzeń i planów, okoliczniki czasu. Czasowniki modalne w czasie przyszłym. Pytanie o lokalizację – przymiki związane z lokalizacją i miejscownikiem. Miejscownik obu liczb rzeczowników i przymiotników w wyrażaniach przymikowych określających miejsce, czas i przedmiot rozmowy. Nazwy kierunków świata, obiektów w mieście. Opisywanie drogi, podawanie instrukcji, jak dotrzeć do celu.</p> <p>Rozkład mieszkania/ domu, wyposażenie mieszkania, rodzaje pomieszczeń, nazwy mebli. Wynajmowanie mieszkania. Przymiki statyczne i wyrażenia określające lokalizację z narzędnikiem, dopełniaczem i miejscownikiem. Mówienie o przeszłości. Tworzenie biografii (bez dat). Czas przeszły czasowników niedokonanych i dokonanych. Wyrażenia przymikowe związane z relacjami czasowymi. Zasady użycia aspektów czasownika w czasie przeszłym. Opis osoby, jej wyglądu i charakteru – poszerzenie słownictwa. Porównywanie i wyrażanie opinii. Deklinacja rzeczowników i przymiotników w obu liczbach – powtórzenie poznanych form. Liczba mnoga rzeczowników i przymiotników rodzaju męskoosobowego. Opisywanie sytuacji i przedstawianie faktów z przeszłości. Wyrażanie relacji czasowych związanych z przeszłością. Liczebniki główne i porządkowe w okolicznikach czasu – daty. Powtórzenie i utrwalenie różnicy w użyciu aspektu czasownika. Opowiadanie o planach na przyszłość – wyrażanie obaw, nadziei, życzeń. System szkolnictwa w Polsce, słownictwo związane ze szkołą, uniwersytem i życiem studentkim. Tworzenie czasu przyszłego w aspekcie dokonanym. Zdania warunkowe ze spójnikiem jeśli / jeżeli.</p> <p>Zjawiska pogodowe, opowiadanie o pogodzie. Pory roku. Nazwy części ciała i objawów choroby. Dialogi u lekarza. Zróznicowanie między przymiotnikiem a przysłówkiem. Struktury boli mnie , bolą mnie. Stopniowanie przymiotników i przysłówków. Zaimek swój i się. Celownik obu liczb rzeczowników i przymiotników. Czasowniki wymagające celownika. Struktura zdania z celownikiem. Opowiadanie o problemach życiowych i relacjach międzyludzkich. Przymiki statyczne – powtórzenie łączliwości z rzeczownikami. Przymiki dynamiczne. Poznawanie regionów Polski i atrakcji turystycznych. Łączliwość przymików dynamicznych z formami rzeczowników. Porównanie przymików statycznych oraz dynamicznych. Czasowniki ruchu tworzone od czasowników iść oraz jechać. Planowanie wakacji. Dialogi na dworcu autobusowym, kolejowym, na lotnisku. Czasowniki określające sposób przemieszczania się (lecieć, płynąć, jechać). Pisanie opowiadania na temat odbytych podróży z wykorzystaniem aspektu czasownika w czasie przeszłym.</p> <p>Mówienie o samopoczuciu i zdrowym trybie życia. Doradzanie i odradzanie – krótkie wypowiedzi. Wyrażanie uczuć negatywnych i pozytywnych. Tworzenie i użycie trybu rozkazującego w formie twierdzącej i przeczącej. Aspekt czasownika w trybie rozkazującym. Święta i tradycje w Polsce. Składanie życzeń i gratulacji. Wyrażanie smutku, radości, współczucia. Opowiadanie o rodzinnych i państwowych uroczystościach. Tworzenie kartek okolicznościowych. Spójniki i ich użycie w zdaniach złożonych współrzędnie i podrzędnie. Mówienie o technice i wynalazkach – opisywanie, określanie celu i przeznaczenia. Dialogi w punktach usługowych. Reklamacja i składanie skargi. Zasady tworzenia imiesłowu przymiotnikowego biernego. Zasady tworzenia i użycia strony biernej.</p> <p>Typy liczebników. Fleksja liczebnika i jego funkcje w zdaniu. Zależność między liczebnikiem a formami czasownika i rzeczownika w zdaniu. Dyskusja na temat konsumpcyjnego trybu życia.</p> <p>Narzędnik obu liczb – różne funkcje w zdaniu. Narzędnik występujący po przymikach. Narzędnik występujący bezpośrednio po czasownikach. Pytajniki w narzędniku w zależności od funkcji w zdaniu. Mówienie o kinie i filmach – preferencje oraz charakterystyka różnych rodzajów filmowych. Przymiki na oraz do i ich użycie w zdaniu. Różnica między czasownikami znać i wiedzieć. Funkcje biernika w zdaniu. Przymiki, po których występuje biernik. Praca w Polsce – pisanie CV i listu motywacyjnego. Słownictwo związane z różnymi miejscami pracy, rozmową kwalifikacyjną. Mówienie o marzeniach. Tryb przypuszczający. Transformacje zdaniowe z trybem przypuszczającym. Mówienie o konfliktach. Formułowanie argumentów w dyskusjach. Tworzenie</p>
--	---

	<p>krótkich przemówień. Styl formalny w tekstach oficjalnych. Wielokrotna negacja czasownika. Mówienie o egzaminach i testach. Udzielanie rad, prowadzenie rozmowy. Wyrażanie idiomatyczne.</p> <p>Nieosobowe formy czasownika. Wyrażanie życzenia, oczekiwania, powinności (czasownik powinno się, powinien). Opisywanie obowiązków domowych i rodzinnych. Tworzenie zdań ze spójnikiem żeby w opozycji do że. Mowa zależna. Strona zwrotna czasownika.</p> <p>Życie na wsi i życie w mieście. Struktury porównawcze i utrwalanie zasad stopniowania przymiotników i przysłówków. Tworzenie zestawień i porównań w formie tabel i ich charakterystykach. Mówienie o środkach masowego przekazu, portalach społecznościowych. Nawiązywanie kontaktu w rozmowie oraz pisanie e-maili. Wołacz obu liczb rzeczownika. Odmiana zaimków przeczących (nikt, nic, żaden) oraz pytajnych (jaki, który, czyj). Listy oficjalne i urzędowe – konstrukcje i wyrażenia typowe dla języka urzędowego. Formatowanie listów urzędowych. Pisanie przykładowych listów. Ćwiczenia ortograficzne. Zasady użycia dużych i małych liter. Pisownia nie łączna i rozdzielna. Podstawowe wiadomości o interpunkcji. Synonimia składniowa – ćwiczenia użycia różnych form rzeczowników, użycie przyimków, rekcja czasownika, formy liczebników, relacje czasowe, przestrzenne itd. Czytanie legend polskich. Podstawowe i poszerzone wiadomości na temat Polski (liczby, sąsiedzi, mniejszości etniczne). Prezentacja polskich miast oraz opowiadanie o swoich. Związki frazeologiczne z przymiotnikami pochodzącymi od nazw krajów. Zebranie i powtórzenie deklinacji zaimków osobowych. Mówienie o polskim, tradycyjnym jedzeniu. Łączenie potraw z tradycją lub świętem. Czytanie na temat kuchni świata i poszerzanie słownictwa. Aspekt czasownika w czasie przyszłym – utrwalenie umiejętności. Pisanie przepisu kulinarnego przy użyciu trybu rozkazującego. Idiomy związane z jedzeniem. Mówienie o bankach i usługach. Rozmowa o polskiej walucie i ginących zawodach. Planowanie kariery zawodowej, słownictwo związane z oszczędzaniem, prowadzeniem firmy. Układanie biznesplanu. Utrwalenie przedrostków określających czasowniki ruchu. Rozszerzenie słownictwa związanego z ruchem. Związki frazeologiczne z użyciem form czasownikach jechać / iść. Czasowniki oznaczające czynność wielokrotną. Słownictwo i idiomy związane z hobby i sposobami spędzania wolnego czasu. Formy męskoosobowe i rzeczowe (niemęskoosobowe) czasownika. Nazwy czynności (rzeczowniki odczasownikowe) i ich użycie w zdaniu.</p> <p>Formy bezosobowe czasownika – utrwalenie umiejętności. Zdania bezpodmiotowe we wszystkich czasach. Wyrazy pochodzące od wyrażen syntaktycznych (podmiejski, poniedziałek, Podhale). Tworzenie opowiadań z użyciem zdań bezpodmiotowych. Rodzaje wypowiedzi (współrzędne, podrzędne). Zdania współrzędnie złożone. Zebranie spójników i podział na typy (np. łączne, przeciwstawne, rozłączne). Transformacje zdań na współrzędnie złożone. Zdania podrzędnie złożone – rodzaje i spójniki. Zdania podmiotowe i przydawkowe. Nazwy wykonawców czynności. Przysłówki – zasady tworzenia nietypowych przysłówków lub wyrażen przysłówkowych (po polsku, z daleka, na gorąco). Zdania podrzędne dopełnieniowe. Zdania podrzędne okolicznikowe miejsca i czasu. Rzeczowniki i przymiotniki prefiksalne (przemity, przeciwciała). Mowa zależna i niezależna – utrwalenie i ćwiczenia rozwijające. Pisanie opowiadania i przekształcanie go na mowę zależną. Konstrukcje składniowe z użyciem form czasownikowych można, trzeba, warto, powinien. Nazwy deminutywne (zdrobnienia). Utrwalenie zasad tworzenia, odmiany i użycia imiesłowów przymiotnikowych biernych. Zasady tworzenia, odmiany i użycia imiesłowów przymiotnikowych czynnych. Zasady tworzenia, odmiany i użycia imiesłowów przysłówkowych współczesnych. Zestawienie imiesłowów.</p> <p>Zdania podrzędne okolicznikowe sposobu, stopnia, miary, przyczyny. Zasady tworzenia nazw miejsc (cukrownia, cukiernia, szwalnia). Zdania podrzędne okolicznikowe przyzwolenia i warunkowe. Wyrażanie kompromisów poprzez propozycję (byłoby dobrze, żeby...), pytanie o akceptację (czy to jest możliwe...) warunkowanie pozytywne i negatywne. Odrzucanie kompromisu. Zdania podrzędne rozwijające – zdania z użyciem zaimków względnych (co, kiedy, gdzie, który). Wypowiedź pisemna argumentacyjna – cechy charakterystyczne i stylistyka. Pisanie krótkich i długich form wypowiedzi argumentacyjnych. Opis przedmiotu i charakterystyka osoby – cechy charakterystyczne dla wypowiedzi oraz stylistyka. Pisanie dłuższych wypowiedzi w formie opisu i charakterystyki. Redagowanie krótkich wypowiedzi pisemnych – zaproszenie, nota biograficzna, podziękowania, slogan reklamowy. Cechy charakterystyczne tekstów i stylistyka. Zasady przygotowywania wypowiedzi ustnych. Stylistyka monologów i dłuższych wypowiedzi ustnych. Przygotowywanie krótkich prezentacji na wybrany temat i ustny komentarz.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Dodatkowy język obcy: język portugalski	ECTS: 22
FH_WG03 FH_UK03 FH_UK05 FH_UO02 FH_KO01 FH_KR02	Część I Alfabet, zasady wymowy, literowanie. Podstawy fonetyki języka portugalskiego. Kraje i narodowości, profesje, tworzenie rodzaju męskiego i żeńskiego. Liczebniki., tworzenie liczby mnogiej. Rodzajniki określone i nieokreślone. Czasowniki regularne w czasie teraźniejszym Presente de Indicativo. Opis położenia i przestrzeni, opis pomieszczeń, okoliczniki miejsca. Godziny, dni tygodnia, pory dnia, czasowniki zwrotne. Okoliczniki czasu, rutyna dzienna, czasowniki nieregularne w Presente de Indicativo. Morfologia i składnia poszczególnych wariantów czasownika „być”. Konstrukcja peryfrastyczna estar+a+infinitivo jako czas teraźniejszy	

	<p>ciągły. Przyimki ruchu, kontrakcje przyimków z rodzajnikami. Wyrażanie czasu przyszłego poprzez konstrukcję peryfrastyczną ir+infinitivo. Zaimki dopełnienia dalszego. Środki transportu publicznego wraz z przyimkami. Há i desde, fado.</p> <p>Część II Tworzenie porównań, superlativo absoluto i superlativo sintético. Spędzanie czasu wolnego. Wyrażanie gustów i opinii. Podstawowe zwroty w życiu codziennym (sklep, przychodnia, dworzec, hotel). Tryb rozkazujący twierdzący i przeczący. Tworzenie przysłówków, zaimki osobowe po przyimkach. Zaimki i przymiotniki dzierżawcze. W gabinecie lekarskim, części ciała. Opis charakteru i wyglądu. Zaimki wskazujące odmienne i nieodmienne. Opis drogi, zaimki nieokreślone. Czas przeszły Pretérito Perfeito Simples. Czas przeszły Pretérito Imperfeito. Formy bezosobowe z se apassivante. Konstrukcja peryfrastyczna haver+de+infinitivo. Rodzina. Zaimki nieokreślone odmienne i nieodmienne. Opis dzielnic, miasta. Umawianie spotkań, spektakle, tourada portuguesa. Rozmowy telefoniczne.</p> <p>Część III Użycie czasów przeszłych Pretérito Imperfeito do Indicativo vs Pretérito Perfeito Simples. Bezokolicznik osobowy Infinitivo pessoal. Imiesłów bierny czasu przeszłego Participípio Passado, użycie czasu zaprzeczonego Pretérito mais-que-perfeito composto do Indicativo. Użycie czasu przyszłego Futuro Imperfeito do Indicativo. Tryb przypuszczający Condicional Simples. Mowa zależna. Użycie czasu przeszłego Pretérito Perfeito Composto do Indicativo. Zrównoważone odżywianie, piramida żywieniowa, kuchnia wegetariańska. Przewidywanie przyszłości. Przesady i horoskopy. Pogoda, prognoza pogodowa, katastrofy naturalne. Przyczyny i skutki życia w stresie. Sport i zdrowie. Szkodliwe przyzwyczajenia społeczne. Sporty ekstremalne. Wydarzenia, spektakle, świat kina i muzyki. Słotwórstwo poprzez prefiksację.</p> <p>Część IV Zaimki względne nieodmienne i odmienne. Kolokacja zaimków osobowych. Użycie Participípios Duplos. Strona bierna. Kontrakcja zaimków osobowych dopełnienia bliższego i dalszego. Słotwórstwo poprzez sufiksację. Formy i użycie gerundium gerúndio. Rzeczowniki kolektywne. Zaimki dzierżawcze bez rodzajników określonych. Konstrukcje peryfrastyczne o walorze czasowym. W gabinecie medycznym. System zdrowotny w Portugalii. Medycyna alternatywna. Tworzenie wypowiedzi pisemnych. Krótkie formy redaktorskie. Prasa portugalska. Rodzaje usług. Przyzwyczajenia i prawa konsumentów. Rodzaje świąt w Portugalii. Bezrobocie. Tradycyjne zawody vs. nowoczesność. Brazylia – przybliżenie różnic pomiędzy wariantem europejskim a brazylijskim języka portugalskiego. Brazylia – specyfika kraju. Wiadomości kulturowe, atrakcje turystyczne, problemy społeczne. PALOP – Afrykańskie Kraje Języka Portugalskiego. Wiadomości kulturowe dotyczące krajów PALOP. PALOP - przybliżenie różnic pomiędzy wariantem europejskim a afrykańskim języka portugalskiego. Mity, legendy i podania.</p> <p>Część V Tryb łączący czasu teraźniejszego Presente do Conjuntivo. Tryb łączący a bezokolicznik osobowy. Czasowniki derywaty fazer, vir, pedir, ter, ver, pôr. Tryb łączący czasu przyszłego Futuro do Conjuntivo. Słotwórstwo poprzez prefiksację i sufiksację. Przysłowia portugalskie. Segregacja odpadów. Powody i skutki zanieczyszczenia. Powody i skutki emigracji i imigracji. Portugali zamorska – geografia i specyfika wysp portugalskich. Wady i zalety życia w odosobnieniu. Wiadomości radiowe. Rodzaje tekstów dziennikarskich. Wyrażenia idiomatyczne. Zwyczaje, tradycje i typowe produkty Portugalii. Wady i zalety uzależnione od typu osobowości. Życie w ciągłym pośpiechu.</p> <p>Część VI Tryb łączący czasu przeszłego niedokonanego Imperfeito do Conjuntivo. Tryb łączący czasu zaprzeczonego Pretérito mais-que-perfeito do Conjuntivo. Zdania warunkowe. Mowa zależna. Tryb łączący a tryb oznajmujący. Mezokliza zaimków osobowych. Wolontariat. Problem bezdomności. Nowe technologie. Social media. Społeczność trzeciego wieku. Walka z oznakami starzenia. Świat idealny. Amazonia – problemy społeczne. Timor Wschodni – specyfika azjatyckiego wariantu języka portugalskiego. Afrykański wariant języka portugalskiego. Języki afrykańskie a język portugalski. Świat w wieku 18 lat. Zajęcia i czynności w czasie wolnym, życie nocne. Wyrażenia idiomatyczne.</p>

**2.2. PODSTAWOWE KSZTAŁCENIE FILOLOGICZNE
(JĘZYKOZNAWSTWO, LITERATUROZNAWSTWO, KULTUROZNAWSTWO)**

Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do językoznawstwa	ECTS: 4
FH_WG04 FH_UW01 FH_UK01 FH_KK03	Podstawowe założenia językoznawstwa w ujęciu synchronicznym. Język jako system i narzędzie komunikacji. Językoznawstwo jako dziedzina badań naukowych, jej przedmiot i zadania. Podstawowe kierunki, prądy i metody badań językoznawczych. Podsystemy językowe, ich jednostki i opis. Odmianny językowe i krótki zarys historii języka hiszpańskiego. Zagadnienia językoznawstwa stosowanego w zarysie. Powiązania wybranych kierunków i metod językoznawczych z metodami nauczania języków obcych. Funkcjonowanie języka w społeczeństwie. Opis językowy a translatoryka. Szkoły współczesnego językoznawstwa od strukturalizmu do koncepcji kognitywistycznych. Strukturalizm Ferdinanda de Saussure i jego ujęcie języka jako dwuklasowego systemu znaków (system a jego użycie: langue vs. parole; kod a jego użycie). Cechy istotne języka naturalnego i jego specyfika na tle innych systemów komunikacyjnych: konwencjonalność, problem foniczności, podwójne rozczłonkowanie. Dwuklasowość i tekstotwórczość, uniwersalność, abstrakcyjność, polisemiczność, przemienność, zdalność, transmisja kulturowa. Funkcje języka i wypowiedzi: funkcje języka w ujęciu Jakobsona a funkcje tekstów i wypowiedzi, funkcje języka jako zjawiska społecznego. Elementy językoznawstwa porównawczego i indoeuropejskiego, typologia językowa, relatywizm językowy i uniwersalia językowe. Wariantywność w ujęciu synchronicznym: odmiany i style języka. Elementy pragmatyki, akty mowy, struktura aktu komunikacji. Możliwości zastosowanie językoznawstwa w praktycznej pracy filologicznej przy wykorzystaniu współczesnej technologii (korpusy językowe, translatory, bazy danych, wyszukiwarki).	
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy komunikacji międzykulturowej	ECTS: 5
FH_WG07 FH_WK01 FH_WK02 FH_WK04 FH_WK06 FH_UW03 FH_UK01 FH_UO01 FH_UO02 FH_UU01 FH_KO01 FH_KR01 FH_KR02	Kultura, komunikacja, międzykulturowość - podstawowe pojęcia. Komunikacja międzykulturowa w historii. Etnocentryzm, stereotypy, uprzedzenia: Ten Inny. Totalitaryzmy, etnicyzmy, nacjonalizmy. Konflikty międzykulturowe. Komunikacja werbalna, niewerbalna. Emocje w kulturach. Komunikowanie emocji. Charakterystyka kręgów kulturowych. Komunikacja międzykulturowa a religie świata. Globalizacja. Turystyka, edukacja, międzykulturowość. Zderzenie cywilizacji. Sylwetka naukowa Edwarda Halla, twórcy komunikacji międzykulturowej. Teoria ukrytych wymiarów kultury Geerta i Gerta Hofstede. Koncepcja zderzenia cywilizacji Samuela Huntingtona. Stopnie dystansu władzy: niski i wysoki. Kultury kolektywistyczne a kultury indywidualistyczne. Kobiecość i męskość w kulturze. Teza Sapira-Whorfa i jej znaczenie dla komunikacji międzykulturowej. Warsztat pracy – techniki nawiązywania kontaktów z przedstawicielami odmiennych grup kulturowych. Specyfika pracy w środowisku wielokulturowym. Różnice kulturowe i ich wpływ na nawiązywanie kontaktów. Relacje w kulturach niskiego i wysokiego kontekstu. Hierarchiczność i struktura w relacjach z przedstawicielami odmiennych kultur. Guanxi w kulturach azjatyckich. Warsztat pracy – dostosowywanie wielokulturowego środowiska pracy do specyficznych potrzeb pracowników/klientów. Specjalne potrzeby wynikające z różnic kulturowych i religijnych – dostosowywanie środowiska i infrastruktury pracy. Pokój modlitw/medytacji dla przedstawicieli odmiennych kultur. Kulturowe uwarunkowania zachowań żywieniowych oraz diety. Warsztat pracy – kultura pracy w perspektywie środowiska wielokulturowego. Dostosowywanie komunikacji wewnętrznej do środowiska wielokulturowego. Podejście do pracy i etyka pracy w różnych kręgach kulturowych. Kultura pali-pali oraz system 996 w kręgach azjatyckich. Organizacja pracy w okresie ramadanu. Wpływ kultury na modele podejmowania decyzji. Polskie unormowania prawne w zakresie organizacji pracy. Warsztat pracy – techniki i metody integracyjne w środowisku wielokulturowym. Działalność na rzecz promowania tolerancji w zróżnicowanych środowiskach. Współuczestnictwo jako forma promowania poszanowania dla odmiennych kultur. Popularyzacja wiedzy o zróżnicowanych kręgach kulturowych. Planowanie i źródła finansowania wydarzeń na rzecz tolerancji. Warsztat pracy – organizacja pomocy dla przedstawicieli odmiennych kultur. Uwarunkowania kulturowe a skłonność do poszukiwania pomocy. Pomoc a koncepcje twarzy/honoru – organizowanie pomocy w zgodzie z uwarunkowaniami kulturowymi danej grupy. Osoby o szczególnych potrzebach w środowiskach wielokulturowych. Warsztat pracy – rozwiązywanie konfliktów w środowisku wielokulturowym. Spory na tle religijnym, etnicznym i kulturowym w środowisku lokalnym lub środowisku pracy. Metody i techniki mediacji w środowisku wielokulturowym.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Gramatyka opisowa języka hiszpańskiego	ECTS: 3

FH_WG02 FH_WG04 FH_UW01 FH_UK01 FH_KK01 FH_KK03	Gramatyka języka – podział, podstawowe pojęcia i poziomy analizy. Struktura składniowa zdania i grupy syntaktyczne (grupo sintáctico). Fraza rzeczownikowa (<i>sintagma nominal</i>), przymiotnika (<i>sintagma adjetivo</i>), czasownika (<i>sintagma verbal</i>), przymyka (<i>sintagma preposicional</i>), przysłówka (<i>sintagma adverbial</i>). Fraza czasowa (<i>sintagma temporal</i>). Fraza czasownika: orzeczenie imienne (<i>predicado nominal</i>), orzeczenie czasownikowe (<i>predicado verbal</i>), orzeczenie mieszane (<i>predicado mixto</i>). Podejście deskryptywne i preskryptywne do gramatyki. Procesy morfologiczne w języku hiszpańskim – morfemy leksykalne, derywacyjne i gramatyczne. Typologia i struktura zdań, negacja w języku hiszpańskim. Komponenty i hierarchiczność struktur składniowych, najważniejsze transformacje syntaktyczne. Podstawowe zagadnienia gramatyki kognitywnej. Elementy gramatyki kontrastywnej hiszpańskiej i innych wybranych języków.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Fonetyka języka hiszpańskiego	ECTS: 6
FH_WG02 FH_WG04 FH_UW01 FH_UW05 FH_UK01 FH_KK01 FH_KK03	Opis aparatu i narządów mowy. Terminologia specjalistyczna w zakresie aparatu i narządów mowy. Słowniki wymowy. Sposoby ich wykorzystywania. Słowniki wymowy hiszpańskiej w zasobach sieciowych Internetu. Nowoczesne narzędzia technologiczne wspierające naukę wymowy hiszpańskiej. Ćwiczenia w wykorzystaniu. Różnice prozodyczne i ich wpływ na realizację segmentów fonetycznych. Ćwiczenia artykulacyjne. Typologia i chara dźwięczne i bezdźwięczne (<i>sonidos sonoros y sordos</i>) Klasyfikacja głosek ze względu na sposób artykulacji (<i>modo de articulación</i>). Samogłoski przymknięte (<i>cerradas</i>), średnie (<i>medias</i>), otwarte (<i>abiertas</i>). Spółgłoski: zwarto wybuchowe (<i>oclusivas</i>), zwarto-szczelinowe (<i>africadas</i>), szczelinowe (<i>fricativas</i>), nosowe (<i>nasales</i>), boczne (<i>laterales</i>), drżące (<i>vibrantes</i>). Klasyfikacja głosek w zależności od miejsca artykulacji (<i>punto de articulación</i>). Samogłoski przednie (<i>anteriores</i>), środkowe (<i>centrales</i>) i tylne (<i>posteriores</i>). Spółgłoski: wargowe (<i>bilabiales</i>), wargowo-zębowe (<i>labiodentales</i>), zębowe (<i>dentales</i>), międzyzębowe (<i>inter-dentales</i>), dziąsłowe (<i>alveolares</i>), twardepodniebienne (<i>biene palatales</i>), miękkopodniebienne (<i>biene velares</i>). Ćwiczenia wymowy. Zasady transkrypcji ortograficznej oraz zasady korzystania ze słownika. Ćwiczenia w zakresie transkrypcji fonologicznej i fonetycznej tekstów słyszanych i pisanych. Dyftongi (wstępujące, zstępujące). Półspółgłoski (<i>semiconsomantes</i>). Tryftongi. Upodobnienie wsteczne (<i>asimilación regresiva</i>). Całkowite (<i>completa</i>) oraz częściowe (<i>parcial</i>). Międzywyrazowe połączenia samogłoskowe i spółgłoskowe. Grupa wydechowa (<i>grupo fónico</i>). Charakterystyka akcentu w języku hiszpańskim, rodzaje akcentu: dynamiczny (<i>acento dinámico</i>), iloczynowy (<i>acento de duración</i>), melodyczny (<i>acento melódico</i>). Klasyfikacja wyrazów w zależności od sylaby akcentowej. Wyrazy akcentowane i nieakcentowane (<i>palabras acentuadas y palabras inacentuadas</i>). Ćwiczenia artykulacyjne. Terminy fonologiczne i fonetyczne, istotne dla eksplikacji różnic systemowych, tj. m. in.: fonem, fon, allofon swobodny i kombinatoryjny, cecha dystynktywna, standard, fonostyl, grupa akcentowa, sylaba, fonotaktyka, onset, nukleus, coda etc. Intonacja (<i>entonación</i>): kadencja (<i>cadencia</i>), antykadencja (<i>anticadencia</i>), utrzymanie (<i>suspensión</i>). Ćwiczenia artykulacyjne. Elementy zróżnicowania fonostylistyczne. Regionalizmy. Zróżnicowanie fonostylistyczne języka hiszpańskiego a zróżnicowanie socjoekonomiczne. Elementy metodyki nauczania wymowy hiszpańskiej. Przyczyny powstawania błędów u uczących się w zależności od języka macierzystego. Identyfikowanie i korygowanie błędów wymowy u osób uczących się – ćwiczenia symulacyjne	
Kierunkowe efekty uczenia się	Elementy kulturoznawstwa iberyjskiego	ECTS: 3
FH_WG07 FH_WK01 FH_UW03 FH_UK01 FH_UO02 FH_KO01 FH_KR01 FH_KR02	Zarys historii Hiszpanii. Czasy najdawniejsze: okres dominacji ludów celtyberyckich na Półwyspie Iberyjskim, panowanie rzymskie, podbój germański (Swebowie, Alanowie, Wandalowie, Wizygoci). Średniowiecze: Królestwo Wizygotów, wojny Franków z muzułmanami, ekspansja Imperium Umajjadów al-Andalus, powstanie abbasydzkiego Emiratu Kordoby, okres Kalifatu Kordoby, rozpad kalifatu i powstanie katolickich królestw, okres rekonkwisty. Renesans: zjednoczenie Hiszpanii, Hiszpania Habsburgów, traktat z Tordesillas, epoka odkryć geograficznych, wojna dewolucyjna. Oświecenie: Okres wojny o sukcesję hiszpańską, Hiszpania Burbonów. Hiszpania po okresie napoleońskim, zjednoczenie i powstanie Pierwszej Republiki Hiszpańskiej. Wiek XX i hiszpańska wojna. Hiszpania rządów generała Franco. Czasy współczesne. Hiszpańskie symbole narodowe. Tożsamość etniczna. Charakterystyka geograficzna Królestwa Hiszpanii. Monarchia i rodzina królewska. Parlament hiszpański. Partie polityczne i wybory. Religia w Hiszpanii. Edukacja w Hiszpanii. Hiszpańskie święta. Współczesna pop-kultura hiszpańska. Referendum w sprawie niepodległości Katalonii. Imigracja i kryzys imigracyjny. Podłoże współczesnych konfliktów i napięć społecznych w Hiszpanii. Rola humanistyki i filologów w łagodzeniu napięć i konfliktów społecznych oraz budowaniu pozytywnych więzi międzykulturowych.	
Kierunkowe efekty	Elementy kulturoznawstwa iberoamerykańskiego	ECTS: 3

uczenia się		
FH_WG07 FH_WK01 FH_UW03 FH_UK01 FH_UO02 FH_KO01 FH_KR01 FH_KR02	Zarys historii państw Ameryki Łacińskiej. Największe cywilizacje mezoamerykańskie: Olmekowie, Zapotekowie, Majowie, Toltekowie i Aztecy. Największe cywilizacje andyjskie: Chavín, Moche, Nazca, Wari oraz Inkowie. Okres europejskich odkryć geograficznych: wyprawy Krzysztofa Kolumba, Pedro Álvares Cabrala, Diego Velázquez de Cuéllara. Era konkwisty: podbój państwa Azteków, podbój Peru. Powstanie Nowej Hiszpanii, Wicekrólestwa Peru. Odkrycie oraz kolonizacji terenów Brazylii przez Portugalczyków. Wojny niepodległościowe i powstanie nowych państw. Wojna meksykańsko-amerykańska – przyczyny i skutki. Wojna paragwajska – przyczyny i skutki. Wojna o Pacyfik – przyczyny i skutki. Rewolucje liberalne. Aktualna problematyka polityczno-społeczna i wyzwania przyszłości dla państw Ameryki Łacińskiej. Kultura państw Ameryki Łacińskiej (styl życia, stereotypy, tradycje, obrzędy, najważniejsze święta, kuchnia). Geografia Ameryki Łacińskiej (największe państwa i miasta Ameryki Środkowej i Ameryki Południowej). Systemy polityczne państw Ameryki Łacińskiej. Aktualne problemy społeczne. Walki gangów i karteli narkotykowych. Socjalistyczne państwa Ameryki Łacińskiej.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Kulturoznawstwo	ECTS: 3
FH_WG01 FH_WG07 FH_WK02 FH_UW03 FH_KR01 FH_KK02	Wstęp do kulturoznawstwa. Definicje kultury. Problemy badań nad kulturą. Brytyjska szkoła kulturoznawcza a szkoła frankfurcka. Kluczowe pojęcia w kulturoznawstwie. Kultura a filozofia. Pojęcie kultury w różnych dyscyplinach naukowych.. Kultura a język. Teoria języka Jacques'a Lacana. Język w ujęciu Ludwiga Wittgensteina i Martina Heideggera. Kultura a cechy charakterystyczne języków. Hipoteza Sapira-Whorfa. Kultura materialna i kultura duchowa.. Topografie kultury. Geografia kulturowa. Narody jako „wspólnoty wyobrażone”. Rasa i etniczność. Kultura a formacja społeczna. Problem kultury-władzy-ideologii. Polityka kulturalna. Kultura a biologia. Kultura i ciało jako przedmiot dyskursu. Kultura jako forma kontroli. Feminizm. Kultura a posthumanizm, ciało w ujęciu posthumanistycznym. Kultura a globalizacja. Rasa. Wielokulturowość. Akulturacja w ujęciu Floriana Znanieckiego. Kultura a modernizm i kultura postmodernistyczna. Kultura w dobie społeczeństwa informacyjnego. Warsztat pracy – zagadnienia omawiane i wiczone w grupie zajęciowej. Warsztat kulturoznawczy – indywidualne projekty z zakresu modułu związanego z wybranymi aspektami kultury hiszpańskiej i/lub latynoamerykańskiej. Moduł 1. Wprowadzenie do kulturoznawstwa hiszpańskiego. Wprowadzenie do kultury hiszpańskiej i latynoamerykańskiej. Kultura a język hiszpański. Moduł 2. Literatura i sztuka. Literatura hiszpańska i latynoamerykańska. Sztuka hiszpańska i latynoamerykańska. Moduł 3: Kultura popularna i święta. Kultura popularna w Hiszpanii i Ameryce Łacińskiej. Święta i obchody w kulturze hiszpańskiej i latynoamerykańskiej. Moduł 4: Kulturowe aspekty biznesu i komunikacji. Kultura biznesowa w krajach hiszpańskojęzycznych. Komunikacja międzykulturowa w biznesie. Moduł 5: Wiedza kulturoznawcza w kontekstach zawodowych. Turystyka. Biznes.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wprowadzenie do literaturoznawstwa	ECTS: 3
FH_WG05 FH_WG11 FH_UW02 FH_UK01 FH_KK03 FH_KO01 FH_KR02	Wprowadzenie do nauki o literaturze. Działy literaturoznawstwa. Przedmiotem badań i metody literaturoznawstwa. Literaturoznawstwo na tle semiotyki i ogólnej teorii kultury. Wyznaczniki literatury, jej cechy swoiste, sztuki pokrewne. Główne elementy struktury dzieła literackiego. Rodzaje i gatunki literackie, wyznaczniki rodzajowe i podstawowe gatunki liryki, epiki i dramatu, stylistyka i semantyka wypowiedzi literackiej w perspektywie językoznawczej i literaturoznawczej. Teorie funkcji języka ze szczególnym uwzględnieniem funkcji poetyckiej, magicznej oraz perswazyjnej. Pojęcie stylu i klasyfikacja stylów. Środki stylistyczne: fonetyczne, leksykalne, morfologiczne, składniowe i semantyczne. Poezja. Podstawy wersologii: rytmika, strofika, wybrane systemy wersyfikacyjne, tropy poetyckie – metafora, metonimia, synekdocha. elementy metryki porównawczej. Elementy procesu historycznoliterackiego. Genologia. Analiza literaturoznawcza wybranych utworów z zakresu literatur hiszpańskiego obszaru językowego. Praktyczne możliwości wykorzystania wiedzy literaturoznawczej w różnych obszarach pracy zawodowej filologa.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Morfologia i składnia języka hiszpańskiego	ECTS: 3
FH_WG02 FH_WG04 FH_UW01 FH_UK01 FH_KK01 FH_KK03	Morfologia – podstawowe pojęcia. Pojęcie morfologii i morfemu. Podstawowe różnice pomiędzy morfologią, etymologią i leksykografią. Struktura wyrazu. Definicja fleksji, derywacji, konwersji. Charakterystyka morfemów fleksyjnych i derywacyjnych. Typy kompozycji. Analiza morfemiczna i morfologiczna wyrazu. Słowotwórstwo i procesy słowotwórcze. Zdania podrzędnie złożone i wielokrotnie złożone. Alternatywne formy imiesłowowe. Nominalizacje.	

Kierunkowe efekty uczenia się	Akwizycja języków	ECTS: 3
FH_WG08 FH_WK04 FH_UW04 FH_UU01 FH_KO01 FH_KR02	<p>Język jako przedmiot badań: podstawowe pojęcia i metody badań nad przyswajaniem języka. Produkcja i percepcja mowy. Rozwój języka pierwszego (ojczystego) w zakresie słownika. Architektura słownika umysłowego. Etapy rozwoju składniowego w języku pierwszym. Gramatyka uniwersalna. Przyswajanie fonetyki – model magnesu języka ojczystego (P. Kuhl). Podstawy neuro-lingwistyki języka pierwszego i drugiego (obcego). Okres krytyczny dla przyswajania języków – pytania i kontrowersje. Specyfika uczenia się języka drugiego – rozwój składniowy, leksykalny i fonetyczny. Teorie uczenia się i akwizycji języka drugiego (Krashen, Ullman, Bley-Vroman). Wprowadzenie do metodologii nauczania języka obcego – podstawowe pojęcia. Uczenie się świadome (explicite) i nieświadome (implicite) języka drugiego. Immersja i nauczanie dwujęzyczne. Kim jest osoba dwujęzyczna? – Charakterystyka dwujęzycznego umysłu. Wielojęzyczność i przyswajanie trzeciego języka – pojęcie transferu językowego. Czynniki afektywne w przyswajaniu języków obcych (motywacja, stres, bezradność intelektualna). Różnice indywidualne w przyswajaniu języków obcych. Rola czynników socjoekonomicznych w rozwoju językowym dzieci i dorosłych.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Psycholingwistyka	ECTS: 3
FH_WG08 FH_WK04 FH_UW04 FH_UU01 FH_KO01 FH_KR02	<p>Wprowadzenie do psycholingwistyki: historia dziedziny i metody badań. Cechy języka homo sapiens a cechy systemów komunikacyjnych zwierząt. Psycholingwistyczne modele produkcji i percepcji mowy. Kluczowe paradygmaty badawcze w psycholingwistyce: zadania behawioralne, eyetracking, neuroobrazowanie. Badania psycholingwistyczne nad przetwarzaniem gramatyki języka naturalnego. Architektura słownika umysłowego – kluczowe teorie psycholingwistyczne i najważniejsze badania. Przetwarzanie aspektów pragmatycznych języka: metafora i komunikacja niewerbalna. Teoria umysłu a przyswajanie i przetwarzanie języka. Teoria i badania nad dyskursem i kompetencją komunikacyjną. Przyswajanie języka pierwszego w dzieciństwie z perspektywy psycholingwistyki. Badania nad językami migowymi. Mózgowe podłoże mowy i języka: wstęp do neurolingwistyki. Wstęp do afazjologii i zaburzeń językowych.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Literatura hiszpańskiego obszaru językowego	ECTS: 6
FH_WG06 FH_WG11 FH_UW02 FH_UK01 FH_KK03 FH_KO01 FH_KR02	<p>Zajęcia mają na celu przedstawienie podstawowych wiadomości z historii literatury hiszpańskiego obszaru językowego. Omówienie głównych epok historyczno-literackich, terminów i teorii z dziedziny literaturoznawstwa, trendów filozoficznych i artystycznych oraz najważniejszych autorów danej epoki, wpływu ich biografii i tła historycznego na powstałe dzieła. Na podstawie wybranych tekstów, ich fragmentów rozwijane są umiejętności krytycznej analizy utworów literackich. Kształtowanie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy na podstawie różnicowanych źródeł, dostrzeganie różnorodności kulturowych i epokowych. Piśmiennictwo romańskie na Półwyspie Iberyjskim. Średniowieczne wpływy religii chrześcijańskiej i arabskiej na piśmiennictwo Półwyspu Iberyjskiego. Średniowieczna liryka i epika. Pieśń o Cydzie. Role teatru w epoce średniowiecza. XIII - XV w. hiszpańska proza – proza fabularna oraz sapiencjalna. Poezja kastylijska. Złoty okres rozkwitu hiszpańskiej literatury. Proza renesansowa. Renesansowa liryka. Twórczość Miguel de Cervantesa. Twórczość Lope de Vega. Twórczość Francisco de Quevedo. Hiszpańska literatura doby Oświecenia. XVIII teatr i poezja. Literatura hiszpańska epoki Romantyzmu. Literatura hiszpańskiego obszaru językowego XX w. Literatura współczesna. Możliwości praktycznego wykorzystania wytworów literatury hiszpańskojęzycznej w różnych obszarach pracy zawodowej filologa.</p> <p>Wczesna literatura hiszpańsko-amerykańska. Rola głosów rdzennych we wczesnej literaturze. Boom latynoamerykański i realizm magiczny. Analiza literatury od końca XX wieku do współczesności. Współczesne tematy i style. Badanie roli poezji w przekazywaniu kulturowych i politycznych przesłań. Analiza wybitnych hiszpańskojęzycznych poetów. Dokładniejsze poznanie literatury z określonych krajów lub regionów hiszpańskojęzycznych (np. literatura meksykańska, argentyńska, literatura karaibska) Dyskusja na temat regionalnych wpływów, tematów i wybitnych autorów. Techniki analizy i krytyki literackiej. Dyskusje grupowe i recenzje wzajemne eseistycznych analiz literackich. Rozwijanie umiejętności krytycznego myślenia i pisanie. Praca zespołowa nad wybranym tematem/motywow/dziełem/autorem z wykorzystaniem omawianych teorii, podejść i własnej interpretacji; Refleksja nad kulturowymi i literackimi spostrzeżeniami. Dyskusja w grupie nad kierunkami przyszłego studiowania literatury krajów hiszpańskojęzycznych.</p>	

**2.3. MODUŁ ROZSZERZAJĄCY:
TRANSLATORYKA**

Kierunkowe efekty uczenia się	Teoria i techniki przekładu	ECTS: 5
FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK06 FH_UW05 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK01 FH_KK03 FH_KR03	Pojęcia z zakresu teorii przekładu i jej podstawowe zadania. Prezentacja i ćwiczenie najważniejszych technik przekładu. Pojęcia i szkoły translatoologii: Translation Studies i tzw. „mapa Holmesa”, szkoła lipska: tłumaczenie jako operacja międzyjęzykowa, szkoła tzw. manipulistów i pojęcie manipulacji w tłumaczeniu, szkoła izraelsko-holenderska: Descriptive Translation Studies, hermeneutyczna koncepcja tłumaczenia. W odniesieniu do praktyki i techniki przekładu dokonana zostanie analiza procesu przekładu i omówione zasady pracy tłumacza zwłaszcza wymogi normatywne wobec przekładu w zależności od rodzaju tłumaczenia. Koncepcje ekwiwalencji i adekwatności. Praktyczny aspekt metod przekładu słownictwa bezekwiwalencyjnego a także większych jednostek tłumaczeniowych przy uwzględnieniu kontekstu przekładu (językowego i sytuacyjnego). Przekład jako akt komunikacji językowej. Ekwiwalencja dynamiczna, ekwiwalencja formalna. Znaki komunikacji niewerbalnej a przekład. Semantyka A. Wierzbickiej a teoria przekładu. Przekład a znaczenie referencyjne, pragmatyczne, emotywnie, wewnątrzjęzykowe. Kognitywizm a teoria przekładu. Analiza kontrastywna a przekład. Rodzaj gramatyczny i płeć a przekład. Spójność i informatywność tekstu. Dosłowny przekład. Klasyfikacja błędów przekładowych. Tłumaczenie ustne konferencyjne i środowiskowe. Przekład tekstów prawnych i prawniczych. Przekład wspomagany komputerowo. Przekład audiowizualny. Nauczanie języków obcych a przekład. Retranslacja. Tłumaczenie tytułów dzieł. Norma europejska dotycząca usług tłumaczeniowych. Ustawa o prawie autorskim. Tłumaczenie uwierzytelnione. Organizacje zawodowe tłumaczy. Zawód tłumacza, zasady etyki pracy tłumacza oraz rodzaje odpowiedzialności, jaką tłumacz może ponieść za nierzetelne dokonanie przekładu. Narzędzia pomocy tłumacza począwszy od tradycyjnych słowników, a skończywszy na współczesnych elektronicznych bazach danych i programach tłumaczeniowych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Tłumaczenia specjalistyczne	ECTS: 3
FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK06 FH_UW05 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK01 FH_KK03 FH_KR03	Techniki, metody i narzędzia stosowane w specjalistycznych tłumaczeniach pisemnych i ustnych z języka polskiego lub angielskiego na hiszpański i odwrotnie. Warsztaty językowo-tłumaczeniowe: tłumaczenia konsekutywne (w tym liaison), symultaniczne i a vista w zakresie tłumaczeń ustnych oraz przekład pism o różnorodnej tematyce, zwłaszcza dokumentów prawniczych i prawnych, sądowych oraz urzędowych w ramach tłumaczeń pisemnych. Zakres tematyki i wybór tekstów do tłumaczenia ustnego określony został na podstawie analizy najczęstszych zleceń kierowanych do tłumaczy konferencyjnych i kabinowych oraz sądowych i biznesowych. Ćwiczenia praktyczne z zakresu tłumaczenia maszynowego z zastosowaniem dostępnych w Internecie usług i aplikacji. Omówienie przebiegu egzaminu na tłumacza przysięgłego, wymagań formalnych związanych z tym egzaminem oraz literatury, która pozwoli się do niego właściwie przygotować, jak również ułatwi pracę po jego zdaniu. Analiza zasad przekładu. Analiza procesu tłumaczenia, w przypadku tłumaczenia konsekutywnego, przekładu z użyciem notatek oraz bez ich sporządzania. Symulacje rzeczywistych zdarzeń wymagających pracy tłumacza (wystąpień, dyskusji, paneli, konferencji, prezentacji i warsztatów). Przegląd zasad formalnoprawnych sporządzania tłumaczeń uwierzytelnionych. Specyfika i sposób przeprowadzania przekładu prawniczego i sądowego, w tym tłumaczeń pism procesowych, dokumentów notarialnych, handlowych, cywilnoprawnych, pism w sprawach karnych, itp.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Narzędzia technologiczne wspierające pracę tłumacza	ECTS: 3
FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK06 FH_UW05 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK01 FH_KK03 FH_KR03	Posługiwanie się nowoczesnymi systemami i narzędziami CAT (Trados, OmegaT, memoQ, WordFast, SDLX, Across, Narzędzia CAT na MacBooku), programami pamięci tłumaczeń, narzędziami wspomagającymi przetwarzanie dokumentów. Samodzielne budowanie i wykorzystywanie własnych glosariuszy, słowników i list tłumaczeń, algorytmy przeszukiwań pamięci tłumaczeń. Metody wyszukiwania, analizowania, oceniania, selekcjonowania i integrowania informacji z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułowanie na tej podstawie krytycznych sądów. Oryginalne i innowacyjne projekty związane z wybraną sferą działalności. Systemy wspomagania tłumaczeń. Potrzeby tłumacza ludzkiego. Słowniki i translatory- budowa i działanie. Zarządzanie terminologią i listami tłumaczeniowymi. Nowoczesne narzędzia wspomagające przetwarzanie dokumentów. Systemy tłumaczeń zbiorowych. Tłumaczenie wspomagane komputerowo (CAT). Systemy i narzędzia CAT na rynku (Trados, OmegaT, memoQ, WordFast, SDLX, Across, Narzędzia CAT na MacBooku). Systemy pamięci tłumaczeniowej. Algorytmy przeszukiwania pamięci tłumaczeń.	

Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyka zawodowa - w zakresie translatoryki	ECTS: 28
FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK05 FH_WK06 FH_UW03 FH_UW05 FH_UO02 FH_UU01 FH_KO02 FH_KO03 FH_KR01 FH_KR02 FH_KR03	<p>Student wykonuje praktyczne działania zawodowe pozwalające mu na przećwiczenie zdobytych kompetencji w zakresie posługiwania się językiem obcym, a także wiedzy językoznawczej, literaturoznawczej lub kulturoznawczej. Podczas praktyki student powinien zapoznać się ze specyfiką placówki, w której odbywa praktykę, jej głównymi celami i zadaniami. Ponadto student powinien zapoznać się z zasadami bezpieczeństwa i higieny obowiązującymi w danej placówce. Student zapoznaje się także z zasadami prawnymi i etycznymi związanymi z wykonywaniem czynności zawodowych w danej placówce. Student powinien zapoznać się ze specyfiką zadań i obowiązków przynależnych do powierzonego mu stanowiska pracy. Powinien mieć możliwość zarówno obserwowania sposobu wykonywania czynności zawodowych realizowanych na danym stanowisku przez innego pracownika, jak również samodzielnie, pod nadzorem opiekuna praktyk, wykonać powierzone mu zadania i obowiązki. Zadania wykonywane przez studenta mogą obejmować niespecyficzne czynności, niezbędne do realizacji w danej placówce, jednakże powinny przede wszystkim obejmować działania specyficzne dla zawodu filologa. Oznacza to konieczność stworzenia studentowi możliwości wykorzystania przez niego jego kompetencji językowych i filologicznych, w tym m. in.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obserwacja procesów tłumaczenia pisemnego oraz samodzielne tłumaczenie pisemne. 2. Obserwacja procesów tłumaczenia ustnego oraz samodzielne tłumaczenie ustne (konsekwentne oraz symultaniczne). 3. Obserwacja procesu korekty językowej tłumaczonego tekstu oraz samodzielna korekta językowa tekstu. 4. Obserwacja procesu korzystania z technologii i oprogramowania wspierającego pracę tłumacza oraz samodzielne korzystanie z tych technologii. 5. Obserwacja i udział w procesie tworzenia tłumaczeń przysięgłych – w przypadku realizacji praktyki u tłumacza przysięgłego. 6. Obserwacja i udział w procesach komunikowania się z klientami i kontrahentami biura tłumaczeń. 7. Współuczestnictwo w procesie podziału zadań i obowiązków podczas realizacji zleconego tłumaczenia, planowanie i organizowanie prac związanych z tłumaczeniem. 8. Samodzielna realizacja zleconych tłumaczeń pisemnych zgodnie z wymogami osoby zlecającej tłumaczenie. 9. Aktywne uczestnictwo w tłumaczeniach ustnych (konsekwentnych oraz symultanicznych). 10. Uczestnictwo w kontroli jakości zleceń oraz realizacja korekt językowych tłumaczonego tekstu. 11. Branie udziału w procesie komunikacji z klientami oraz kontrahentami biura tłumaczeń. 12. Udział w procesie ewidencji dokumentów wewnętrznych, umów oraz ich archiwizacja <p>Praktyka powinna umożliwić studentowi zapoznanie się z praktyczną działalnością zawodową wykonywaną w zakresie translatoryki. Istotą tej praktyki jest powiązanie czynności zawodowych specyficznych dla wybranego obszaru z zaawansowanymi kompetencjami językowymi i/lub wiedzą filologiczną. W trakcie tej praktyki student powinien nauczyć się kreatywnego i spójnego łączenia różnych kompetencji zawodowych dla realizacji określonych zadań, które najczęściej wymagają interdyscyplinarności.</p>	
2.3. MODUŁ ROZSZERZAJĄCY: BIZNES I TURYSTYKA		
Kierunkowe efekty uczenia się	Podstawy marketingu i marketing w branży usług turystycznych	ECTS: 5
FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK06 FH_UW05 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK01 FH_KK03 FH_KR03	<p>Wprowadzenie do marketingu, korzenie, definicja, fundamentalne zasady, orientacje w działalności przedsiębiorstw, podstawowe narzędzia. Zachowania nabywców. Strategie segmentacji i pozycjonowania. Otoczenie rynkowe przedsiębiorstwa i jego wpływ na podejmowanie decyzji marketingowych. Pozyskiwanie niezbędnych danych i informacji. Marketing-mix. Produkt jako element marketingu. Polityka cenowa przedsiębiorcy. Dystrybucja – istota, podstawowe strategie, rodzaje kanałów. Polityka promocji, jej istota, podstawowe formy promocji. Pojęcie marketingu we współczesnej gospodarce. Charakterystyka rynku usług. Tradycyjne i innowacyjne branże turystyczne. Marketing usług turystycznych. Elementy tworzące system identyfikacji wizualnej. Konkurencja na rynku turystycznym. Public relations, czyli promocja firmy. Marketing w pracy zawodowej przewodnika turystycznego. Marketing w branży hotelarskiej. Funkcjonowanie biur podróży i agencji turystycznych. Turystyka indywidualna i zbiorowa. Inne branże usług turystycznych. Perspektywy pracy zawodowej w branży turystycznej.</p>	
Kierunkowe efekty uczenia się	Kompetencje menedżerskie	ECTS: 3

FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK06 FH_UW05 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK01 FH_KK03 FH_KR03	Zajęcia warsztatowe: Skuteczne kierowanie: główne zadania i funkcje menadżerskie; siatka stylów kierowania; budowanie świadomości kompetencji lidera, współczesne modele przywództwa. Komunikacja w organizacji: schemat komunikacji jedno- i dwustronnej; omówienie szumów i barier komunikacyjnych; ćwiczenie narzędzi zwiększających efektywność komunikacji. Praktyczne zastosowanie - udzielanie informacji zwrotnej. Budowanie zespołu pracowniczego: różnice między grupą roboczą a zespołem; cykl i etapy pracy zespołu, role zespołowe, normy; rozwiązywanie problemów w funkcjonowaniu zespołu.
Kierunkowe efekty uczenia się	Biznes turystyczny Półwyspu Iberyjskiego i Ameryki Łacińskiej ECTS: 3
FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK06 FH_UW05 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK01 FH_KK03 FH_KR03	Gospodarka turystyczna i przemysł turystyczny. Rola turystyki w gospodarce krajowej. Pojęcie turystyki i ruchu turystycznego. Struktura podmiotowa i przedmiotowa rynku turystycznego. Modele rynku usług turystycznych. Usługa turystyczna, produkt turystyczny i jego składowe. Mnożnik turystyczny. Najważniejsze kierunki turystyczne. Półwysep Iberyjski i Ameryka Łacińska.. Hotelarstwo i gastronomia – wzajemne relacje pomiędzy turystyką, hotelarstwem oraz usługami gastronomicznymi. Metody pomiaru jakości usług hotelarskich. Najważniejsze przykłady obiektów hotelarskich w państwach Półwyspu Iberyjskiego i Ameryki Łacińskiej. Charakterystyka i istota działalności biur podróży oraz branży przewozów turystycznych. Punkty informacji turystycznej, pilotaż, przewodnictwo. Podstawowe metody ustalania cen usług turystycznych. Rola social-mediów w popularyzacji kierunków turystycznych. Specyfika obszaru Półwyspu Iberyjskiego i Ameryki Łacińskiej jako destynacji turystycznej.
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyka zawodowa - w zakresie biznesu i turystyki ECTS: 28
FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK05 FH_WK06 FH_UW03 FH_UW05 FH_UO02 FH_UU01 FH_KO02 FH_KO03 FH_KR01 FH_KR02 FH_KR03	<p>Student wykonuje praktyczne działania zawodowe pozwalające mu na przećwiczenie zdobytych kompetencji w zakresie posługiwania się językiem obcym, a także wiedzy językoznawczej, literaturoznawczej lub kulturoznawczej. Podczas praktyki student powinien zapoznać się ze specyfiką placówki, w której odbywa praktykę, jej głównymi celami i zadaniami. Ponadto student powinien zapoznać się z zasadami bezpieczeństwa i higieny obowiązującymi w danej placówce. Student zapoznaje się także z zasadami prawnymi i etycznymi związanymi z wykonywaniem czynności zawodowych w danej placówce. Student powinien zapoznać się ze specyfiką zadań i obowiązków przynależnych do powierzonego mu stanowiska pracy. Powinien mieć możliwość zarówno obserwowania sposobu wykonywania czynności zawodowych realizowanych na danym stanowisku przez innego pracownika, jak również samodzielnie, pod nadzorem opiekuna praktyk, wykonać powierzone mu zadania i obowiązki. Zadania wykonywane przez studenta mogą obejmować niespecyficzne czynności, niezbędne do realizacji w danej placówce, jednakże powinny przede wszystkim obejmować działania specyficzne dla zawodu filologa.</p> <p>Oznacza to konieczność stworzenia studentowi możliwości wykorzystania przez niego jego kompetencji językowych i filologicznych, w tym m. in.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obserwacja działań związanych ze świadczeniem usług w danej firmie, w szczególności działań realizowanych z wykorzystaniem języka hiszpańskiego. 2. Obserwacja procesu kompozycji tekstów o charakterze biznesowym i/lub turystycznym w języku hiszpańskim i samodzielna kompozycja tekstu w języku obcym dla celów biznesowych i/lub turystycznych. 3. Obserwacja realizacji wypowiedzi ustnej w języku hiszpańskim w różnych kontekstach sytuacyjnych związanych ze świadczeniem usług w danej firmie, samodzielna realizacja wypowiedzi ustnej w różnych kontekstach sytuacyjnych biznesowych i/lub turystycznych związanych z świadczeniami przez daną placówkę usług. 4. Udział w opracowywaniu i samodzielne opracowywanie materiałów promocyjnych, informacyjnych, tematycznych, branżowych w języku hiszpańskim związanych ze specyfiką usług świadczonych w danej firmie. 5. Udział w przygotowywaniu wydarzeń o charakterze kulturotwórczym, rekreacyjnym związanych tematycznie z kulturą Półwyspu Iberyjskiego lub Ameryką Łacińską. 6. Inne działania związane specyficznie z aktywnym posługiwaniem się językiem hiszpańskim i komunikacją w języku obcym i praktycznym wykorzystaniem wiedzy i kompetencji filologicznych dla celów komunikacji biznesowej lub świadczenia usług turystycznych. 7. Czynny udział w pracach nad współtworzeniem oferty usług firmy, przeprowadzanie pogłębionej analizy czynników społecznych, kulturowych, ekonomicznych i geograficznych związanych ze specyfiką zadań biznesowych i/lub turystycznych oraz przygotowywanie na ich podstawie raportów oraz propozycji działań. 8. Współuczestnictwo w pracach związanych z planowaniem realizacji projektów biznesowych

	<p>i/lub turystycznych, uczestniczenie w pracach związanych z planowaniem mapy drogowej projektu, wytyczania kamieni milowych, harmonogramu działań oraz metod ich realizacji.</p> <p>9. Realizacja projektów biznesowych i/lub turystycznych zgodnych z wytycznymi przełożonego, prowadzenie dokumentacji związanej z przebiegiem realizacji projektu oraz jego końcowym rozliczeniem.</p> <p>10. Przeprowadzanie rozmów biznesowych, których celem jest sprzedaż i/lub reklama usług i produktów oferowanych w firmie, w której przeprowadzane są praktyki zawodowe.</p> <p>11. Przygotowywanie raportów i analiz biznesowych w języku hiszpańskim zgodnie z wytycznymi przełożonego.</p> <p>12. Inne działania związane z wykorzystywaniem znajomości języka hiszpańskiego i jego praktycznym wykorzystaniem w komunikacji zawodowej.</p> <p>Praktyka powinna umożliwić studentowi zapoznanie się z praktyczną działalnością zawodową wykonywaną w zakresie biznesu i turystyki. Istotą tej praktyki jest powiązanie czynności zawodowych specyficznych dla wybranego obszaru z zaawansowanymi kompetencjami językowymi i/lub wiedzą filologiczną. W trakcie tej praktyki student powinien nauczyć się kreatywnego i spójnego łączenia różnych kompetencji zawodowych dla realizacji określonych zadań, które najczęściej wymagają interdyscyplinarności.</p>
2.3. MODUŁ ROZSZERZAJĄCY: EDUKACJA JĘZYKOWA	
Kierunkowe efekty uczenia się	Psychologia edukacyjna i dydaktyka języków obcych ECTS: 5
FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK06 FH_UW05 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK01 FH_KK03 FH_KR03	Behawioralne podejście do procesów uczenia się: Teoria warunkowania klasycznego i sprawczego a edukacja. Procesy poznawcze w edukacji: modele przetwarzania informacji, optymalizacja uczenia się nowych informacji. Rola pamięci roboczej w edukacji i przyswajaniu języków: najważniejsze badania. Metawiedza o procesach poznawczych i teoria rozwiązywania problemów. Konstruktoryzmem rozwojowo-poznawczy i społeczno-kulturowy. Uczenie się kooperatywne i projektowanie zadań w duchu teorii konstruktywistycznych. Pojęcie motywacji do uczenia się i orientacji motywacyjnej. Lęk i bezradność intelektualna a procesy uczenia się i przetwarzania informacji. Różnice indywidualne ucznia: Inteligencja, pamięć robocza i styl poznawczy. Teoria Inteligencji Wielorakich w edukacji i psychologii poznawczej. Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów: zaburzenia ze spektrum autyzmu i ADHD. Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów: zaburzenia językowe. Diagnostyka i ocenianie w edukacji. Modele nauczania języków obcych a psychologia edukacji. Poznawcze i afektywne aspekty programów zintegrowanego nauczania przedmiotowo-językowego.
Kierunkowe efekty uczenia się	Aspekty prawne, organizacyjne i metodyczne działalności szkół językowych ECTS: 3
FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK06 FH_UW05 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK01 FH_KK03 FH_KR03	Specyfika nauczanie języków obcych w sektorze niepublicznym. Szkoła językowa wczoraj i dziś: między tradycją a nowoczesnością. Analiza rynku w sektorze szkół językowych. Formy prawne i podstawy prawne funkcjonowania szkoły językowej. Szkoły językowe zorganizowane w sieci. Wizja programowa szkoły językowej. Analiza SWAT i biznesplan szkoły językowej. Aspekty księgowo, podatkowe i finansowe funkcjonowania szkoły językowej. Metody oceny zapotrzebowania na naukę języków obcych w otoczeniu szkoły językowej. Opracowywanie oferty szkoły językowej. Wybór języków nauczanych w szkole językowej. Marka, logo, nazwa szkoły językowej. Strategia marketingowa i PR szkoły językowej. Zatrudnianie nauczycieli do szkoły językowej, różne formy kontraktów, polityka płacowa. Weryfikacja kompetencji nauczycieli w szkole językowej. Formy weryfikowania jakości pracy nauczycieli i efektywności nauczania. Informacja zwrotna, szkolenia dla nauczycieli, formy motywowania nauczycieli oraz budowania atmosfery w zespole pracowników szkoły językowej. Pozyskiwanie uczniów do szkoły językowej. Różne źródła finansowania nauki w szkole językowej. Pozyskiwanie środków unijnych dla szkoły językowej na edukację językową. Łączenie działalności w zakresie edukacji językowej z innymi formami edukacji. Wyposażenie i infrastruktura szkoły językowej. Specyfika funkcjonowania szkoły językowej w zależności od odbiorców jej usług (dzieci, młodzież, dorośli, osoby starsze). Kryteria oceny jakości szkoły językowej z perspektywy odbiorców jej usług. Edukacja kulturowa w szkole językowej. Przegląd wybranych metodyk nauczania w szkołach językowych. Nauczanie zdalne a szkoła językowa. Wykorzystanie nowoczesnych technologii w szkole językowej. Przykłady funkcjonowania wybranych szkół językowych w Polsce i na świecie.
Kierunkowe efekty uczenia się	E-learning i nauczanie zdalne: nowoczesne technologie w edukacji językowej ECTS: 3
FH_WG09 FH_WG10	Definicja informacji w sensie sygnałowym. Przykłady wyliczenia ilości informacji. Zagadnienia kompresji (kodowanie Hoffmana, kodowanie arytmetyczne). Prawo Zipfa dotyczące

FH_WG11 FH_WK04 FH_WK06 FH_UW05 FH_UK04 FH_UK05 FH_KK01 FH_KK03 FH_KR03	występującego w języku naturalnym związku pomiędzy częstotliwością pojawiania się słowa a jego rangą. Prawa pochodne (np. prawo Benforda). Określenie czym jest e-learning: zastosowanie, rozwój, zagrożenia, metodologia, platformy e-learningowe, taksonomia Blooma (wiedza, zrozumienie, zastosowanie, analiza, synteza, ocena). Rozkład Luhna, jego znaczenie dla automatycznej analizy tekstu. Pojęcie paradygmatu. Zasady tworzenia interfejsu użytkownika. Konstrukcja eseju (w tym eseju naukowego). Przegląd najpopularniejszych platform e-learningowych. Platformy e-learningowe a nauczanie i uczenie się języków obcych. E-learning i nauczanie zdalne w dobie kryzysu pandemicznego. Dalsze perspektywy rozwoju e-learningu, szanse i zagrożenia.
Kierunkowe efekty uczenia się	Praktyka zawodowa – w zakresie edukacji językowej
FH_WG09 FH_WG10 FH_WG11 FH_WK04 FH_WK05 FH_WK06 FH_UW03 FH_UW05 FH_UO02 FH_UU01 FH_KO02 FH_KO03 FH_KR01 FH_KR02 FH_KR03	ECTS: 28 Student wykonuje praktyczne działania zawodowe pozwalające mu na przeciwieństwo zdobytych kompetencji w zakresie posługiwania się językiem obcym, a także wiedzy językoznawczej, literaturoznawczej lub kulturoznawczej. Podczas praktyki student powinien poznać się ze specyfiką placówki, w której odbywa praktykę, jej głównymi celami i zadaniami. Ponadto student powinien poznać się z zasadami bezpieczeństwa i higieny obowiązującymi w danej placówce. Student zapoznaje się także z zasadami prawnymi i etycznymi związanymi z wykonywaniem czynności zawodowych w danej placówce. Student powinien poznać się ze specyfiką zadań i obowiązków przynależnych do powierzonego mu stanowiska pracy. Powinien mieć możliwość zarówno obserwowania sposobu wykonywania czynności zawodowych realizowanych na danym stanowisku przez innego pracownika, jak również samodzielnie, pod nadzorem opiekuna praktyk, wykonać powierzone mu zadania i obowiązki. Zadania wykonywane przez studenta mogą obejmować niespecyficzne czynności, niezbędne do realizacji w danej placówce, jednakże powinny przede wszystkim obejmować działania specyficzne dla zawodu filologa. Oznacza to konieczność stworzenia studentowi możliwości wykorzystania przez niego jego kompetencji językowych i filologicznych, w tym m. in.: <ol style="list-style-type: none"> 1. Opracowywanie materiałów dla uczniów zajęć języka hiszpańskiego pod kontrolą lektora. W tym m. in. wyszukiwanie i analiza materiałów dydaktycznych (tekstowych oraz audiowizualnych) pod kątem dopasowania do poziomu i wieku ucznia; przygotowanie zadań tekstowych dla uczniów; rozplanowywanie treści zgodnie z czasem nauczania. 2. Przygotowywanie dziennika ucznia oraz bieżące rejestrowanie jego postępów w nauce. 3. Udział w opracowywaniu i samodzielne opracowywanie materiałów językowych, literaturowych lub kulturowych (np. podręczniki, prezentacje multimedialne, wystąpienia publiczne, prezentacje konferencyjne, multimedialne prezentacje tematyczne, materiały audio/video, strony internetowe, blogi, wideokonferencje itp.) wymagających wykorzystania kompetencji językowych i/lub wiedzy filologicznej. 4. Obserwacja procesu nauczania języka hiszpańskiego i nauczanie tego języka w grupach o różnym poziomie zaawansowania oraz w różnych grupach wiekowych. 5. Inne działania związane specyficznie z aktywnym posługiwaniem się językiem hiszpańskim (lub dodatkowym językiem obcym) w szkole językowej lub innej placówce nauczającej języka hiszpańskiego, komunikacją w języku hiszpańskim i praktycznym wykorzystaniem wiedzy i kompetencji filologicznych. 6. Organizacja dodatkowych aktywności dydaktycznych mających na celu popularyzację nauki języka hiszpańskiego oraz wiedzy o kulturze hiszpańskiej 7. Opracowywanie planów poszczególnych zajęć dopasowanych do poziomu zaawansowania grupy, w oparciu o własnoręcznie stworzone zadania oraz materiały podręcznikowe. 8. Indywidualne prowadzenia zajęć języka hiszpańskiego dla uczniów o zróżnicowanym poziomie językowym oraz prowadzenie systematycznej oceny postępów pracy. 9. Tworzenie indywidualnych planów rozwoju dla poszczególnych uczniów uwzględniających ich słabe i mocne strony, rozplanowywanie zadań domowych mających na celu podniesienie ich kwalifikacji językowych 10. Przygotowywanie uczniów do egzaminów certyfikujących na określonym poziomie kształcenia. 11. Weryfikacja i ocena prac domowych oraz testów służących do weryfikacji poziomu językowego uczniów. 12. Przeprowadzanie dodatkowych aktywności dla uczniów, których celem jest popularyzowanie zagadnień kulturoznawczych z zakresu hiszpańskiego obszaru językowego. Praktyka powinna umożliwić studentowi zapoznanie się z praktyczną działalnością zawodową wykonywaną w zakresie edukacji językowej. Istotą tej praktyki jest powiązanie czynności zawodowych specyficznych dla wybranego obszaru z zaawansowanymi kompetencjami językowymi i/lub wiedzą filologiczną. W trakcie tej praktyki student powinien nauczyć się kreatywnego i spójnego łączenia różnych kompetencji zawodowych dla realizacji określonych zadań, które najczęściej wymagają interdyscyplinarności.

3. KSZTAŁCENIE KONTEKSTOWE

3. KSZTAŁCENIE KONTEKSTOWE		
Kierunkowe efekty uczenia się	Warsztat pracy filologa: nowoczesne rozwiązania technologiczne i perspektywy zawodowe	ECTS: 4
FH_WG09 FH_WK03 FH_UO01 FH_UU01 FH_KO03 FH_KR03	Ścieżki rozwoju zawodowego filologa (główne kierunki rozwoju zawodowego, etapy kształcenia, analiza rynku pracy, samodzielne rozwijanie umiejętności i uaktualnianie wiedzy). Praca filologa a prawa autorskie. Obsługa narzędzi wyszukiwania treści naukowych (Google Scholar, JSTOR, EBSCO). Wyszukiwanie treści (terminy, notatki prasowe, informacje, poprawne użycie wyszukiwarek). Rozstrzyganie dylematów językowych i stylistycznych (Proz, Ngram Viewer). Metody jakościowe: zastosowanie w dziedzinach humanistycznych i społecznych (<i>content analysis, grupy fokusowe</i>). Praca filologa a wyzwania związane z rozwojem technologii (<i>machine translation</i>). Obsługa oprogramowania wykorzystywanego w pracy filologa: pakiety biurowe, CAT (<i>computer-assisted translation</i>), oprogramowanie do obróbki audiowizualnej. Praktyczne umiejętności posługiwania się systemami CAT, programami pamięci tłumaczeń, narzędziami wspomagającymi przetwarzanie dokumentów. Oprogramowanie wspierające specjalistyczne kompetencje językowe. Oprogramowanie do analizy mowy i wymowy. Oprogramowanie Audacity. Oprogramowanie wspierające tworzenie fiszek Ankiweb.net. Oprogramowanie wspierające tworzenie dokumentów, bibliografii: LaTeX, Zotero, Mendeley. Oprogramowanie używane do nauki translatoryki: OmegaT. Słowniki on-line: Freelang. Korpusy językowe.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Przedsiębiorczość	ECTS: 2
FH_WG09 FH_WK03 FH_WK04 FH_WK06 FH_UO01 FH_UU01 FH_KO02 FH_KO03 FH_KR03	Pojęcie i istota przedsiębiorczości. Wielowymiarowość zjawiska przedsiębiorczości. Przedsiębiorczość w ujęciu normatywnym, funkcjonalnym i opisowym. Przedsiębiorczość jako zespół cech człowieka. Przedsiębiorca i przedsiębiorstwo. Koncepcje przedsiębiorcy w teorii organizacji i zarządzania. Funkcje przedsiębiorcy. Uwarunkowania rozwoju przedsiębiorczości, egzo- i endogeniczne. Motywy uruchamiania nowych przedsięwzięć, przedsiębiorczy styl prowadzenia działalności. Małe i średnie firmy. Cykl życia przedsiębiorstwa, ewolucja małej firmy. Przejawy przedsiębiorczych zachowań. Prezentacja działań przedsiębiorczych. Instytucje wspierające przedsiębiorczość. Instytucje finansujące przedsiębiorczość. Stan sektora MSP w Polsce. Planowanie wstępnej koncepcji biznesu. Proces rejestracji działalności gospodarczej i wykorzystanie systemu CEiDG przez przedsiębiorców. Prowadzenie działalności gospodarczej. Wprowadzanie zmian w firmie. Ewaluacja projektów Canvas w ramach pracy zespołowej. Działalność przedsiębiorcza w obszarach kultury. Działalność przedsiębiorcza w pracy zawodowej filologa. Innowacyjność przedsiębiorcza w obszarach działalności zawodowej filologa. Specyfika działalności przedsiębiorczej w agencji tłumaczeń, agencji turystycznej, szkole językowej.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Zarządzanie projektami	ECTS: 2
FH_WG09 FH_WK03 FH_WK06 FH_UW06 FH_UO01 FH_UU01 FH_KO02 FH_KO03 FH_KR03	Projekt – jako nowoczesna metoda pracy we współczesnym świecie. Podstawowe pojęcia z zakresu projektów i zarządzania nimi. Rodzaje i typy projektów. Rodzaje metod zarządzania projektami. Etapy projektowania. Wydajność w zakresie realizacji projektu. Narzędzia realizacji i zarządzania projektem w poszczególnych jego fazach. Wprowadzenie do metodyki prowadzenia projektów – główne pojęcia i założenia. Metody pracy nad projektem. Formułowanie koncepcji projektu. Cele w projekcie. Rodzaje projektów i ich charakterystyka. Cykl życia projektu. Fazy i etapy pracy nad poszczególnymi zadaniami w projekcie. Dokumentacja przebiegu projektu. Rezultaty projektu i sposoby ich prezentacji. Ewaluacja przebiegu projektu i osiągniętych rezultatów. Analiza przykładowych projektów o tematyce humanistycznej i społecznej. Przykłady zastosowań metody projektowej w pracy filologa.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ochrona własności intelektualnej i społeczna odpowiedzialność biznesu	ECTS: 2
FH_WG09 FH_WK05 FH_WK03 FH_WK06 FH_UW06 FH_UO01 FH_UU01 FH_KO03	Pojęcie dóbr niematerialnych. Rodzaje dóbr niematerialnych. Dobra osobiste i koncepcyjne. Przedmiot ochrony prawa autorskiego. Podmiot prawa autorskiego. Dualistyczny model treści prawa autorskiego. Autorskie prawa osobiste. Autorskie prawa majątkowe. Prawa autorskie a Internet. Ochrona prawa autorskich. Ochrona praw pokrewnych. Umowy z zakresu prawa autorskiego. Prawo własności przemysłowej i ochrona patentowa. Znaczenie ochrony własności intelektualnej i przemysłowej w pracy zawodowej filologa. Założenia społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR). Rozwój idei CSR. Obszary społecznej odpowiedzialności biznesu. CSR a koncepcja zrównoważonego rozwoju. Normy i standardy CSR. Narzędzia CSR.	

FH_KR03	CSR a Internet. Badanie, raportowanie i ocena CSR. Obszary odpowiedzialności społecznej w działaniach zawodowych filologa. Znaczenie CSR w wolnej działalności zawodowej (freelancing). Pozyskiwanie informacji i korzystanie z wiedzy ekspertów w zakresie ochrony własności intelektualnej.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Metodyka przygotowania projektu	ECTS: 2
FH_WG11 FH_WK05 FH_UW06 FH_UK05 FH_UO01 FH_KO01 FH_KO02 FH_KR03	Projekt - istota, cele, fazy realizacji. Źródła możliwe do wykorzystania przy planowaniu i realizacji projektu. Sposoby dokumentowania wykorzystanych źródeł z poszanowaniem praw własności intelektualnej. Sposoby dokumentowania wykorzystanych źródeł z poszanowaniem praw własności intelektualnej. Identyfikacja obszarów problemowych z zakresu filologii lub szeroko rozumianej problematyki międzykulturowej i humanistycznej lub interdyscyplinarnej mogących stanowić przedmiot projektu społecznego. Ustalanie tematu i celów projektu, grupy docelowej oraz przewidywanych skutków projektu. Ustalanie działań projektowych, ich harmonogramu, budżetu oraz ewentualnych źródeł finansowania. Szczegółowa koncepcja projektu - zasady opracowania. Źródła wiedzy o różnej wartości i wiarygodności naukowej. Przeszukiwanie baz danych. Zasady ochrony własności intelektualnej, rodzaje systemów cytowań i prawidłowa dokumentacja wykorzystanych źródeł. Identyfikacja ryzyk związanych z realizacją projektu oraz sposobów ich minimalizacji. Szczegółowe zaplanowanie poszczególnych działań projektowych. Sposoby dokumentowania działań projektowych Metody ewaluacji działań projektowych oraz całości projektu. Zasady modyfikacji założeń i działań projektowych w przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających ich realizację.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Projekt społeczny	ECTS: 6
FH_WG11 FH_WK05 FH_UW06 FH_UK05 FH_UO01 FH_KO01 FH_KO02 FH_KR03	Celem przedmiotu jest praktyczne przygotowanie studenta do wykonywania wolnego zawodu i pracy metodą projektową. Student nabywa umiejętności samodzielnego zaplanowania, przeprowadzenia i ewaluacji działania projektowego zgodnego z zainteresowaniami studenta, które będzie miało charakter prospołeczny. Stymulowanie w studencie pomysłowości, kreatywności, innowacyjności i samodzielności. Techniki, narzędzia i etapy przygotowania projektu. Omówienie merytoryczne indywidualnych projektów studentów. Raport z realizacji działań projektowych. Raport końcowy z realizacji projektu - zasady, wymagania, sposób przygotowania, zakres treści. Prezentacja przebiegu i wyników projektu - jako przykład wystąpienia publicznego. Zasady wystąpień publicznych. Prezentacja multimedialna - jako narzędzie pomocnicze w wystąpieniu publicznym. Zasady prawidłowego przygotowania prezentacji multimedialnych. Cechy dobrych prezentacji i najczęstsze błędy w prezentacjach multimedialnych. Analiza przykładowych prezentacji. Omówienie merytoryczne indywidualnych projektów studentów. Omówienie merytoryczne raportów końcowych indywidualnych projektów studentów. Omówienie merytoryczne prezentacji multimedialnych poszczególnych studentów. Ćwiczenia w ustnym omawianiu swojego projektu z jednoczesnym wykorzystaniem prezentacji multimedialnej - na forum grupy.	

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia

Szczegółowe metody i kryteria weryfikacji efektów uczenia się w czasie studiów są określone w sylabusie danego przedmiotu, a prowadzący zajęcia jest zobowiązany do ich przedstawienia studentom na pierwszych zajęciach. Co do zasady, weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się odbywa się w etapach semestralnych.

W Uczelni obowiązuje zasada, iż weryfikacja efektów uczenia się na zajęciach prowadzonych w formie wykładów jest dokonywana w drodze egzaminu końcowego na ocenę (w czasie sesji egzaminacyjnej), a pozostałe formy zajęć (konwersatoria, ćwiczenia, warsztaty, lektoraty, laboratoria) pozwalają zarówno na bieżącą weryfikację efektów uczenia się w trakcie trwania semestru, jak też na koniec semestru i kończą się wystawieniem zaliczenia na ocenę. W przypadku studentów z niepełnosprawnościami, w zależności od ich indywidualnych potrzeb, są ustalane alternatywne metody weryfikacji efektów uczenia się, które uwzględniają indywidualne potrzeby tych osób, np. wersja ustna egzaminów dla osób niewidzących lub arkusze egzaminacyjne przygotowane w języku Braille'a.

Podstawową zasadą stosowaną przy weryfikacji osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się jest dostosowanie metod weryfikacji do:

- 1) kategorii weryfikowanych efektów – efekty z zakresy wiedzy weryfikowane są najczęściej poprzez pisemne egzaminy, pisemne kolokwia lub przygotowywane prace pisemne; efekty z kategorii umiejętności weryfikowane są poprzez metody pozwalające na ocenę sposobu wykonania określonych czynności praktycznych lub zadań przez studenta (np. wykonywanie czynności podczas zajęć laboratoryjnych, rozwiązywanie zadań pisemnych lub manualnych; opracowywanie i analiza studiów przypadków, itp.); efekty z zakresu kompetencji społecznych weryfikowane są najczęściej poprzez obserwację wypowiedzi studenta w trakcie zajęć, podczas dyskusji, debaty, wypowiedzi pisemne poruszające zagadnienia o charakterze problemowym, egzaminy pisemne w części zawierającej otwarte pytania problemowe.
- 2) specyfiki przedmiotowych efektów uczenia się określonych w sylabusie przedmiotu – z uwagi na duże zróżnicowanie efektów w zależności od specyfiki danego przedmiotu, metody weryfikacji muszą adekwatnie ujmować tę specyfikę. Np. na zajęciach z PNJH (gramatyka praktyczna) metody weryfikacji obejmują zadania testowe, otwarte i półotwarte pozwalające na zweryfikowanie poprawności stosowania reguł gramatycznych; na zajęciach z PNJH (leksyka i czytanie) – zadania badające z rozumienie tekstów słuchanych np. z filmów, wypowiedzi zarejestrowanych w naturalnych warunkach, itd., na zajęciach laboratoryjnych – zadania wymagające prawidłowego wykorzystania oprogramowania służącego do tłumaczeń, przeszukiwania słowników on-line itp.
- 3) współczesnych uwarunkowań społecznych i technologicznych, tak aby metody weryfikacji efektów uczenia się motywowały studentów do uczenia się uwzględniającego wykorzystanie nowoczesnych technologii oraz trenowania szeroko rozumianych umiejętności komunikacyjnych, w tym, wykorzystujących różne formy mediów.

Egzaminy mogą mieć zróżnicowaną formę (pisemną lub ustną), przy czym dominująca jest forma pisemna, pozwalająca na osiągnięcie jak największej obiektywności oceniania. Egzaminy pisemne przyjmują następujące formy:

- testy jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru,
- pytania typu prawda-fałsz,
- pytania otwarte nakierowane na podanie definicji pojęć,

- pytania otwarte pozwalające na ocenę umiejętności analizy i syntezy wiedzy nabytej przez studenta,

- pytania otwarte opisowe nakierowane na zagadnienia problemowe – pozwalające na ocenę głębokości rozumienia oraz kompetencji związanych z samodzielną krytyczną oceną wiedzy i ujmowaniem wiedzy w szerszym kontekście społeczno-gospodarczym,

- pytania otwarte opisowe nakierowane na przykłady praktycznego wykorzystania lub zastosowania wiedzy,

- zadania – wymagające rozwiązanie określonego problemu o charakterze teoretycznym lub praktycznym.

- dłuższej wypowiedzi pisemnej (np. esej)

Zaliczenie ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, lektoratów i warsztatów jest oparte na ocenie okresowych osiągnięć studentów, głównie na podstawie wyników:

- kolokwiów (pisemnych lub ustnych sprawdzianów śródsemestralnych lub końcowych),

- przygotowanych prac pisemnych na zadany lub wybrany przez studenta temat,

- referatów, esejów lub prezentacji (opracowywanych indywidualnie, w parach lub w zespole),

- innych zleconych prac domowych (rozwiązanie zadań, opracowywanie studiów przypadku, ćwiczeń fonetycznych itp.,),

- wykonywania zadań w ramach pracy własnej,

- aktywnego udziału w zajęciach i dyskusji / debacie w trakcie ich trwania, prowadzonej także na podstawie zalecanej do przeczytania literatury przedmiotu lub na podstawie materiału przygotowanego przez prowadzących zajęcia lub studentów,

- wykonania w trakcie zajęć określonych czynności (np. transkrypcji tekstu, tłumaczenia ustnego lub pisemnego) lub rozwiązania określonych zadań (np. gramatycznych), przygotowania argumentów do dyskusji/debaty,

- aktywnego uczestnictwa w zajęciach warsztatowych o charakterze treningu umiejętności lub kompetencji,

- wykonania zadań o charakterze komunikacyjnym, wypowiedzi ustnej, tłumaczeniowym, interakcji werbalnej.

W przypadku lektoratu dodatkowego języka obcego, zaliczenie zajęć w poszczególnych semestrach jest zaliczeniem na ocenę, natomiast po 6. semestrze całość zajęć kończy się egzaminem na ocenę. Etapowa weryfikacja efektów uczenia się osiągniętych po każdym semestrze lektoratu dokonywana jest poprzez kolokwia śródsemestralne, semestralne oraz aktywność podczas zajęć zgodnie z opisem w sylabusie.

Metodą weryfikacji efektów uczenia się uzyskanych z całości cyklu kształcenia na poziomie studiów jest egzamin dyplomowy. Przy weryfikacji efektów uczenia się przyjmuje się założenie, że uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu lub zaliczenia kończącego przedmiot oraz egzaminu dyplomowego potwierdza osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się ustalonych dla elementów procesu uczenia się. Poziom uzyskania efektów uczenia się wynika z wystawionej oceny.

Regulamin studiów określa skalę stosowanych ocen w ramach procesu weryfikacji efektów uczenia się, a Zarządzenie Rektora określa wewnętrzny system oceniania, będący zbiorem zasad dotyczących oceniania studentów w zakresie opanowania przez nich efektów uczenia się oraz kryteria ogólne wystawienia danej oceny z przedmiotu (por. Tabela). W Regulaminie studiów przewidziane są także zaliczenia na: zaliczony/niezaliczony (odpowiednio: zal/nzal). Dotyczy to głównie zajęć niewymagających weryfikacji efektów uczenia się na ocenę (np. zajęcia sportowo-rekreacyjne, BHP).

Kryteria ocen w procesie weryfikacji efektów uczenia się

Ocena	Opis wymagań	Wymagany procent osiągniętych efektów uczenia się dla przedmiotu
celujący (6,0)	Student osiągnął efekty uczenia ilościowo lub jakościowo wykraczające poza zakres przewidziany programem kształcenia dla przedmiotu, w szczególności: posiada wiedzę znacznie przekraczającą zakres określony programem kształcenia dla przedmiotu, samodzielnie określa i rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne, potrafi wykorzystać wiedzę w nowych sytuacjach problemowych, poprawnie i swobodnie posługuje się terminologią naukową oraz zawodową.	> 90% oraz dodatkowe osiągnięcia wykraczające ilościowo lub jakościowo poza te przewidziane na ocenę bardzo dobrą
bardzo dobry (5,0)	Student opanował pełen zakres wiedzy i umiejętności określony w programie kształcenia dla przedmiotu, samodzielnie rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne, potrafi wykorzystać wiedzę w nowych sytuacjach problemowych, poprawnie posługuje się terminologią naukową oraz zawodową.	min. 90%
dobry plus (4,5)	Student osiągnął efekty uczenia się powyżej wymagań dla oceny dobrej, ale niewystarczające dla oceny bardzo dobrej.	min. 85%
dobry (4,0)	Student opanował większość wiadomości i umiejętności określonych programem kształcenia dla przedmiotu, rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne, ujmuje w terminach naukowych i zawodowych podstawowe pojęcia i prawa.	min. 70%
dostateczny plus (3,5)	Student osiągnął efekty uczenia się powyżej wymagań dla oceny dostatecznej, ale niewystarczające dla oceny dobrej.	min. 65%
dostateczny (3,0)	Student opanował podstawowe wiadomości i umiejętności określone programem kształcenia dla przedmiotu, rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne o średnim stopniu trudności, popełnia niewielkie błędy terminologiczne, a wiadomości przekazuje językiem zbliżonym do potocznego.	min. 50%
niedostateczny (2,0)	Student nie opanował niezbędnego minimum podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem kształcenia dla przedmiotu, nie potrafi rozwiązać zadań o niewielkim stopniu trudności, popełnia rażące błędy terminologiczne, a styl jego wypowiedzi jest nieporadny.	mniej niż 50%

Ocena osiągnięcia efektów uczenia się przeprowadzana jest w następujących etapach:

- w trakcie realizacji efektów uczenia się w ramach danego przedmiotu/modułu oraz po jej zakończeniu poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną dla każdego studenta przez prowadzącego zajęcia/egzaminatora;
- po zrealizowaniu programu danego przedmiotu/modułu poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną przez prowadzącego zajęcia/koordynatora przedmiotu/modułu;
- po zakończeniu każdego semestru poprzez weryfikację efektów uczenia się uzyskanych przez studentów kierunku;
- na egzaminie dyplomowym poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną dla każdego studenta przez egzaminatorów biorących udział w egzaminie dyplomowym;
- na bieżąco poprzez ocenę realizacji efektów uczenia się dokonaną przez hospitujących zajęcia;
- po zakończeniu każdego cyklu kształcenia poprzez weryfikację efektów uczenia się według mierników ilościowych oraz w drodze monitorowania losów absolwentów i oceny ich funkcjonowania na rynku pracy.

Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

Ogólne zasady organizacji praktyk zawodowych, wzory niezbędnych dokumentów, zadania opiekunów praktyk oraz tryb zaliczania praktyk określa uczelniany *Regulamin Praktyk Zawodowych*. W *Regulaminie* praktyk zapisano m.in., iż Uczelnia zapewnia miejsca praktyk dla studentów i zawiera w tej sprawie porozumienie z praktykodawcą lub zatwierdza miejsca odbywania praktyk, w przypadku samodzielnego ich wskazania przez studenta, poprzez wystawienie skierowania na praktyki. Poza tym, student może zrealizować praktykę na podstawie wykonywanej pracy zawodowej (o ile umożliwi ona osiągnięcie efektów uczenia się przewidzianych dla praktyk), w ramach programu ERASMUS+, działalności studenckiego koła naukowego, w AEH w Warszawie oraz w ramach wolontariatu. Obowiązkowym sposobem dokumentacji przebiegu praktyki i realizowanych w jej trakcie zadań jest prowadzony przez studenta „Dzienniczek praktyk”.

Szczegółowe zasady realizacji praktyk na kierunku *Filologia hiszpańska* w tym: cel praktyk, efekty uczenia się, treści programowe, umiejscowienie praktyk w planie studiów, wymiar praktyk, metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk, sposób dokumentowania przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań, kryteria, które muszą spełniać placówki, gdzie odbywają się praktyki, reguły zatwierdzania miejsca praktyki samodzielnie wybranego przez studenta oraz warunki kwalifikowania studenta na praktyki określa *Program praktyk zawodowych na kierunku filologia hiszpańska*.

Praktyki zawodowe realizowane przez studentów italianistyki mają umożliwić im zweryfikowanie dotychczas nabytej wiedzy teoretycznej oraz nabycie praktycznych umiejętności wykorzystania tej wiedzy w pracy filologa. Mają także na celu wykształcenie w studencie umiejętności pracy w grupie, poczucia etyki zawodowej oraz znaczenia realizowania praktycznych czynności zawodowych.

Praktyki na kierunku *Filologia hiszpańska* (studia I stopnia o profilu praktycznym) mają charakter zajęć obowiązkowych i planowane są do realizacji:

- na piątym semestrze (3. rok studiów) – w wymiarze 360 godz. (Praktyka I),
- na szóstym semestrze (3. rok studiów) – w wymiarze 360 godz. (Praktyka II)

Łączny wymiar praktyk wynosi 720 godzin realizowanych w okresie 6 miesięcy. Student uzyskuje 28 punktów ECTS za zrealizowane praktyki zawodowe.

Praktyka zawodowa jest realizowana zgodnie z wybranym przez studenta modułem rozszerzającym (tj. edukacja językowa, biznes i turystyka, translatoryka). W ramach praktyk zawodowych student realizuje treści programowe wskazane w *Programie praktyk* właściwe dla wybranego przez niego modułu rozszerzającego.

Student może odbywać praktyki w następujących jednostkach, w których będzie miał możliwość wykorzystania swojej wiedzy filologicznej i kompetencji językowych. W szczególności mogą to być:

- placówki edukacyjne, w których prowadzi się nauczanie języków obcych, w tym języka hiszpańskiego;
- placówki i instytucje oświatowe prowadzące kształcenie w języku hiszpańskim;
- przedsiębiorstwa z branży turystycznej, agencje i biura turystyczne lub pokrewne (np. handlu zagranicznego, transportu międzynarodowego i spedycji) – wymagające komunikacji lub innych działań z wykorzystaniem języka hiszpańskiego lub wiedzy o Hiszpanii i krajach hiszpańskiego obszaru językowego;
- firmy i przedsiębiorstwa działające w różnych branżach gospodarki, w których zatrudnia się specjalistów filologów do wykonywania zadań związanych z komunikacją w środowisku międzykulturowym, tłumaczeniami ustnymi i pisemnymi, sporządzaniem

- tekstów, prezentacji, dokumentów w języku hiszpańskim, prowadzeniem szkoleń, obsłudze klientów lub kontrahentów w języku hiszpańskim, kontaktami międzynarodowymi itp.;
- biura i agencje tłumaczeń;
  - centra kultury, zwłaszcza międzynarodowe lub zagraniczne, powiązane tematycznie z kulturą i językiem hiszpańskim;
  - urzędy i instytucje publiczne, w których wykorzystuje się język hiszpański lub naucza się tego języka (np. w formie szkoleń) lub wiedzę o krajach hiszpańskiego obszaru językowego;
  - firmy i organizacje pozarządowe zajmujące się problematyką wielokulturowości, integracji, cudzoziemców, przeciwdziałaniem wykluczeniu z przyczyn etnicznych, rasowych, w szczególności zatrudniające tłumaczy języka hiszpańskiego lub w których charakter pracy wymaga posługiwania się językiem hiszpańskim;
  - wydawnictwa, domy książki, w których zatrudnia się filologów hiszpańskich;
  - instytucje i firmy z rynku mediów i przekazu społecznego - w szczególności zajmujące się problematyką zagraniczną Hiszpanii lub wymagające komunikowania się w języku hiszpańskim;
  - placówki dyplomatyczne, konsulaty.

Treści programowe realizowane podczas praktyki zawodowej odzwierciedlają specyfikę zadań powierzanych filologowi języka hiszpańskiego w danej placówce. Podczas odbywania praktyki student nabywa wiedzę, umiejętności i kompetencje w następującym zakresie tematycznym: charakterystyka miejsca odbywania praktyki, charakterystyka najważniejszych działów funkcjonujących w danej jednostce, poznanie zasad przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. W zależności od charakteru jednostki, student uczy się pracować w specyficznych warunkach miejsca pracy – powinien zostać zapoznany z zasadami obowiązującymi go podczas wykonywania zadań zawodowych, zasadami profesjonalnego kontaktu z odbiorcami usług danej placówki i współpracownikami. W zależności od wybranego modułu specjalnościowego (tj. edukacja językowa, biznes i turystyka, translatoryka) student powinien poznać specyficzne metody i narzędzia pracy (np. oprogramowanie do tłumaczeń, słowniki, dzienniki elektroniczne) i nauczyć się ich poprawnego stosowania.

Miejszem praktyk może być placówka dająca możliwość odbywania praktyki pod opieką/nadzorem zatrudnionego w tym miejscu pracy filologa lub – pomocniczo - innego specjalisty realizującego zadania zawodowe określone w *Programie praktyk* w części dotyczącej szczegółowych treści kształcenia. Typ umowy zatrudnienia opiekuna zakładowego w danej placówce nie jest istotny (może to być umowa o pracę, umowa zlecenia itp.), ważne jest natomiast, by wymiar jego zatrudnienia umożliwiał sprawowanie bieżącej opieki nad studentem, obserwację jego pracy i weryfikację osiągnięcia zakładanych dla praktyki efektów uczenia się. Placówki, w których odbywają się praktyki muszą posiadać odpowiednią infrastrukturę i wyposażenie umożliwiające realizację zadań wskazanych w *Programie praktyk*. Placówka musi spełniać ogólne zasady bezpieczeństwa i higieny pracy.